

DOKUMENTY

Spoločenstva kresťanského života

Všeobecné princípy Všeobecné pravidlá Charizma CVX

Pre vnútornú potrebu Spoločenstva kresťanského života CVX

Bratislava 2009

OBSAH

PREDSLOV K SLOVENSKÉMU VYDANIU	3
PREDSLOV	6
DEKRÉT	7
VŠEOBECNÉ PRINCÍPY SPOLOČENSTVA KREŠŤANSKÉHO ŽIVOTA	9
Preambula	10
I. Naša charizma	11
II. Život a organizácia Spoločenstva CVX	13
III. Akceptovanie Všeobecných princípov	15
VŠEOBECNÉ PRAVIDLÁ SPOLOČENSTVA KREŠŤANSKÉHO ŽIVOTA CVX	17
I. Členstvo	18
II. Spôsob života	19
III. Život a riadenie Spoločenstva	20
CHARIZMA CVX	26
Úvod	27
Kritéria pre formáciu v CVX	30
I. Človek ako člen CVX	30
A. Hľadať a nachádzať svoje povolanie v Cirkvi	30
B. Byť k dispozícii pre poslanie	45
II. Spoločenstvo kresťanského života	58
A. CVX je spoločenstvom	58
B. Charakteristiky žitého spoločenstva	60
III. Záväzky v CVX	67
A. Dôvody pre zloženie záväzku	68
B. Dočasný záväzok	69
C. Trvalý záväzok	73

PREDSLOV K SLOVENSKÉMU VYDANIU

CVX – CLC a pár storočí predtým Mariánske kongregácie, je dielo účinnej praktickej spolupráce jezuitov a laikov, ktoré je tu v tvorivej kontinuite už dobrých 460 rokov, čo nie je zas tak celkom málo. O to, aby sme sa aj my na Slovensku stali aktuálnymi členmi tohto svetového, historicky overeného hnutia, sa snažíme trochu úspešnejšie posledných 6-7 rokov, aj keď moje osobné snahy a úsilie siaha za hranice 18-ich rokov

Tvorivá práca nesie v sebe úskalia i radosti. Nejdeme plakať nad tým, ako a prečo to v minulosti nešlo. Poukazujeme na niektoré historické súvislosti a skôr chceme vyzdvihnúť to, čo v tomto poslednom období tvorí pozitívne kroky, ktoré tvorivo vedú k túženému výsledku – k nášmu začleneniu do svetovej CVX – CLC .

CVX na Slovensku

Počiatky CVX-CLC vidíme v Mariánskych kongregáciách, ktoré zastrešovali a podporovali duchovný život predovšetkým mladých ľudí. Zrodili sa a fungovali v slobodných podmienkach. Pred rokom 1948 pod patronátom biskupov. Jedným z veľkých podporovateľov Mariánskych kongregácií bol otec biskup Michal Buzalka. Pastoračnú činnosť na tomto poli vykonávali pátri jezuiti vo viacerých mestách Slovenska, ako aj sestry IBMV - anglické panny, dnes sestry Congregatio Jesu a čiastočne aj sestry uršulinky.

Potom prišli neslávne päťdesiate roky, ktoré znemožnili kontinuitu Mariánskych kongregácií i priame napojenie na univerzálnu Cirkev, a tak tu až do konca šesťdesiatych rokov prakticky v tejto oblasti nebolo nič. S úsvitom nádeje v roku 1968 prišla i vôľa znovu sa trochu zorganizovať a stretávať sa. Cieľom nebola len osobná formácia, ale aj služba zameraná na formovanie druhých, hlavne mladých. Iste pre rýchlo postupujúci strach v rokoch normalizácie to oficiálne nešlo. Boli tu však viacerí, ktorí si spomínali, že tu kedysi boli Mariánske kongregácie, rovnako ožila praktická spomienka na chorvátskeho tak trochu charizmatického jezuitu profesora Kolakoviča a jeho systém práce v podzemí počas a krátko po druhej svetovej vojne. Z týchto dvoch myšlienkových prúdov, v ktorom prevládol Kolakovičov systém práce (ideálnejší pre obdobie neslobody) začali vznikať v polovici sedemdesiatich a v osemdesiatich rokov tajné (podzemné) stretnutia študentov, mladých zapálených horlivých veriacich aj hľadajúcich. Z mnohých sa tiež vyvinuli apoštoli ďalších.

Rok 1989 priniesol potvrdenie a požehnanie tejto činnosti, ale aj odčerpá ľudí už pripravených pre dôležitejšie verejné politické a sociálne funkcie. Sformovali sa oficiálne cirkevné hnutia a organizácie

a pozvoľna začali rozpracovávať svoje štatúty a konštitúcie. Tak sa zverejnili a oficiálne v Cirkvi ako aj občiansko právne legalizovali : Hnutie rodín, eR-ko hnutie detí a Hnutie kresťanských spoločenstiev mládeže, - všetky istým spôsobom pôvodne čerpajúce zo zdrojov ignaciánskej spirituality prostredníctvom našich pátrov, ktorí podporovali, alebo stáli pri zrode týchto hnutí.

Rok 1989 priniesol slobodu, v ktorej sa mohlo kreovať i CVX. Predpoklady na to boli. Hnutie rodín, ktoré bolo v katalógu až do 2003 pokladané za CVX, kde oficiálnym zástupcom bol P. Karol Ďurček SJ sa časom pretransformovalo na hnutie pomoci mladým rodinám a prebralo čiastočne pôvodne americký program Marriage Encounter. Samotné Hnutie kresťanských spoločenstiev mládeže (HKSM); časť, ktorá bola potenciálne najbližšie k relatívne ľahkej transformácii na CVX, sa v roku 1994 pričinením niektorých pátrov rozhodla ísť skôr cestou formácie animátorov, ako aj akademického bakalárske štúdia, ktoré však len minimálne slúži veci diela a hnutia, jezuitom i CVX. Z druhej časti HKSM sa stalo servisné nadačné zariadenie s názvom Združenie kresťanských spoločenstiev mládeže (ZKSM) pod finančnou záštitou Ministerstva školstva (MŠ) s minimom vlastného duchovného programu a zamerania. Transformácia už v tomto smere nie je možná, a tak sa so ZKSM spolupracuje v miere možného - získavania malých grantov na rozličné naše terajšie aktivity.

Už začiatkom 90 rokov dal vtedajší provinciál P. Andrej Osvald SJ preložiť základné všeobecné dokumenty a smernice CVX zo 70 a 90 rokov do slovenčiny. Už v roku 1992/1993 bol pripravený formačný program pre animátorov stredoškolských stretiek HKSM. Mohol sa stať oficiálnym programom a tak *via facti*, bez veľkých oficialít by sa z týchto stretiek stali centrá CVX hoci aj bez zmeny názvu. Toto sa v 1994 pre neúčasť a nezáujem jezuitov na zasadnutí HKSM neuskutočnilo.

Po príchode z Kanady som opätovne hľadal možnosť uviesť jezuitské dielo CVX aj v našej provincii do života. Cesta transformáciou cez ZKSM bola prakticky nemožná. Po overení si neschodnosti tejto cesty začali sme s CVX úplne od počiatku. V roku 2001 došlo k premiestneniu komunity Jezuitských dobrovoľníkov - JEV do Ivanky pri Dunaji. Zároveň sme sa snažili najmä pre ex-jevákov vytvoriť pravidelné stretnutia na týždennej báze. Išlo nám to tak striedavo – oblačno a pre pomerne vysokú migráciu členov stretnutia sme ustavične začínali odznova s novými ľuďmi. Medzitým sme si najmä s Majkou Miniarikovou tvorili kompletný formačný materiál tak pre jezuitských dobrovoľníkov ako aj pre stretkárov.

Zároveň sme začali nadväzovať medzinárodné kontakty. Najprv bola Majka Miniariková a sr. Fides Strenková CJ na európskom stretnutí CVX vo Wroclavi, potom sme nadviazali styky s

našou centrálou CVX na jezuitskej kúrii v Ríme, a tak nás na jeseň 2003 navštívil Kanadčan, pán Jules Mechaud, vtedy svetový prezident CVX. Na obede v Slovenskom Grobe, pri husacine sme si spoločne s Gabrielom Sabom a Majkou Miniarikovou povedali a vysvetlili ako to v CVX ide, aké sú kroky k získaniu členstva a čo k tomu potrebujeme. Prezident CVX nás pozval, aby sme ako reprezentácia CVX Slovensko prišli o rok, teda v lete 2004 na svetové stretnutie CLC-CVX do Nairobi. Vtedy sme na to neboli ani dostatočne motivovaní ani celkovo pripravení. Do Nairobi nikto z nás nešiel a teda členmi sme sa vtedy nestali. Na projekte CVX sme však už trvalo a stále intenzívnejšie pracovali. Majka bola ešte raz na európskom stretnutí CVX v Bruseli. Vo februári 2007 som bol v belgickom Drongene na európskom stretnutí ekleziálnych asistentov a zostal som aj na stretnutí európskeho výboru CVX, aby som sa oboznámil z vtedy aktuálnou situáciou a dal do povedomia našu už reálnu snahu stať sa živými členmi tohto svetového spoločenstva CVX. Skompletizovali sme texty, ktoré sme už z predošlého obdobia mali a dali sme preložiť do slovenčiny všetky potrebné materiály, najmä Charizmu CVX, ktorú v ten rok preložili Martin Šebo SJ a Agnesa Jenčíková CJ. Zároveň sme systematicky pripravovali s Majkou Miniarikovou formačný materiál až do podoby, v akej ho preberáme dnes; a zároveň sme robili prvé pokusy, ako si získať a vyškoliť spolupracovníkov z radov sestier CJ ako aj z laikov tak, aby boli schopní viesť ďalšie nové stretká.

Na jar tohto roku 2009 nás najprv navštívil P.Damián Ristic SJ, ekleziálny asistent zo Slovinska, a na duchovnej obnove v Holiciach nás stručne informoval o čo v CVX ide; znovu nás pozvali na európske stretnutie tak ekleziálnych asistentov ako aj reprezentantov jednotlivých národných výkonných výborov CVX do španielskeho Alicante. Už som tam nechcel ísť, tak ako predtým sám, ale pribral som si za spoločníčky Miriam Kršíkovú, ktorá už vtedy so mnou viedla nové štvrtkové stretko v BA a Katku Furimskú, aby spoznali ľudí a oboznámili sa o čo ide a ako to iní robia.

Toto už bol pomerne silný povzbudivý krok smerom k našej integrácii do svetového CVX. Spoločne sme si jasne prediskutovali so svetovou prezidentkou CLC-CVX Danielou Frank a s ekleziálnym asistentom svetového CVX, Albertom Britom SJ stav CVX na Slovensku a určili sme si postup nasledujúcich krokov, ktoré treba podniknúť pre to, aby sme sa v 2013 mohli definitívne stať ďalším platným členom svetového spoločenstva CLC-CVX.

V Bratislave 3.decembra 2009,
na sviatok sv. Františka Xaverského,

Bernard Mišovič SJ
Ekleziálny asistent CVX Slovensko

PREDSLOV

S radosťou uverejňujeme text Všeobecných princípov Spoločenstva kresťanského života CVX.

Toto znenie nahrádza text z roku 1971, zachováva to najlepšie z našej tradície a zahŕňa vývoj od roku 1971 až doteraz. Takmer jednohlasné schválenie týchto Všeobecných princípov na Generálnom zhromaždení je znakom toho, že prostredníctvom nich k nám hovorí Boh. Všeobecné princípy vyjadrujú spôsob, akým chceme odpovedať na Kristovo povolanie. Sú našou zmluvou s Bohom, s Cirkvou a so všetkými ľuďmi.

S týmto presvedčením, s pokorou a duchom viery sme prišli k Apoštolskej stolici, so žiadosťou o potvrdenie nášho povolania a o vyslanie žiť ho medzi Božím ľudom. Prijatím tohto potvrdenia a jeho kanonického schválenia sme opäť mali účasť na živote Cirkvi, ktorý sa v histórii putujúceho Božieho ľudu prejavuje prostredníctvom veľmi starého obradu: slávnostným potvrdením zmluvy.

Nech nám toto dvojité schválenie pomôže rásť v našom zmysle pre spoločenstvo s celou Cirkvou, v jej úsilí o šírenie Evanjelia trvalým a hlbokým spôsobom na rôznych miestach, rôznym ľuďom a v rôznych okolnostiach, nech tiež rastieme v našej láske k pápežovi a Apoštolskej stolici, viditeľnému prejavu tajomstva Cirkvi.

Modlime sa nad týmito Všeobecnými princípmi jednotlivo i v spoločenstve, aby nám pomohli naplniť naše najhlbšie túžby slúžiť iným a boli pre nás inšpiráciou a orientáciou pri skúmaní nášho života a plánovaní našich aktivít.

Povzbudení príkladom sv. Františka Xaverského, na ktorého sviatok sme prijali naše kanonické schválenie Svätou stolicou, obetujme svoj život Cirkvi ako apoštolské ignaciánske spoločenstvo.

PONTIFICUM CONSILIUM PRO LAICIS

1620-90-AIC-50

DEKRÉT

Po starostlivom zvážení a preskúmaní textu „**Všeobecných princípov Spoločenstva kresťanského života**“, ktorý bol schválený Svetovým zhromaždením tejto asociácie veriacich v Guadalajare (Mexiko) 7.septembra 1990 a následne predložený Pápežskej rade pre laikov na kanonické schválenie;

taktiež majúc na pamäti „Všeobecné pravidlá Spoločenstva kresťanského života“ schválené na tom istom Zhromaždení;

-uznávajúc v Spoločenstve kresťanského života pokračovanie Mariánskych kongregácií iniciovaných Jeanom Leunisom SJ, ktoré odvodzujú svoje korene od „tých skupín laikov, ktoré sa vytvorili po roku 1540 v rôznych častiach sveta na základe iniciatívy svätého Ignáca z Loyoly a jeho spoločníkov“ (Všeobecné princípy, Preambula 3);

-oceňujúc starobylé spoločenstvo, založené bulou Omnipotentis Dei pápeža Gregora XIII. (5.decembra 1584), podporované a povzbudzované početnými pápežskými dokumentmi, zvlášť apoštolskou konštitúciou Bis Saeculari pápeža Pia XII. (27.novembra 1948), obohatené príkladmi svätosti a apoštolských plodov;

-berúc do úvahy skutočné odhodlanie „mužov a žien, dospelých a mladých, zo všetkých spoločenských vrstiev, ktorí chcú vernejšie nasledovať Ježiša Krista a spolupracovať s Ním na budovaní Kráľovstva, ktorí spoznali Spoločenstvo kresťanského života ako svoje osobitné povolanie v rámci Cirkvi“ v súlade s ich vlastnou charizmou a spiritualitou (porov. Všeobecné princípy 4);

-pripomínajúc si, že bývalá Svetová federácia Spoločenstva kresťanského života bola uznaná za Medzinárodnú katolícku organizáciu a že jej štatúty schválila Svätá stolica 31.mája 1971 po trojročnom skúšobnom období;

-a tiež majúc na pamäti príslušnú normu Kódexu kanonického práva, ktorá sa týka združení veriacich v rámci Cirkvi,

PÁPEŽSKÁ RADA PRE LAIKOV TÝMTO

POTVRDZUJE SPOLOČENSTVO KREŠŤANSKÉHO ŽIVOTA AKO VEREJNÉ MEDZINÁRODNÉ ZDRUŽENIE VERIACICH PÁPEŽSKÉHO PRÁVA V SÚLADE SO SÚČASNÝM KÓDEXOM KANONICKÉHO PRÁVA, KÁN. 312-320,

a SCHVAĽUJE jeho „Všeobecné princípy“ predložené v ich pôvodnej forme a uložené v archívoch tohto dikastéria.

Je významné, že pápežské schválenie „Všeobecných princípov Spoločenstva kresťanského života“ sa koná práve v Jubilejnom roku, v ktorom slávime 500. výročie narodenia sv. Ignáca z Loyoly a 450. výročie založenia Spoločnosti Ježišovej. Všetci členovia Spoločenstva kresťanského života by si preto mali vziať k srdcu to, čo napísal vo svojom liste Peter-Hans Kolvenbach, keď poukázal na to, že „Ignaciánsky rok nemá za cieľ nič iné než obnovu apoštolského života v Duchu, a to na úrovni osobnej i na úrovni spoločenstva“, spájajúc touto oslavou zvláštnym spôsobom „všetkých mužov a ženy, ktorí najužšie spolupracujú so Spoločnosťou, alebo ktorí čerpajú svoju inšpiráciu z ignaciánskej spirituality“, keď „Duchovné cvičenia prijímajú so všetkou dôslednosťou a autenticnosťou“. Toto vyprosujeme od Pána prostredníctvom orodovania najsvätejšej Panny Márie, s ktorou sa Spoločenstvo kresťanského života považuje za hlboko a tradične spojené už od samotných počiatkov a ktorou sa vždy chceli inšpirovať vo vernosti Pánovi a v jej apoštolskom a misionárskom zápale „na väčšiu slávu Božiu“.

Vo Vatikáne 3. decembra. 1990,
na sviatok sv. Františka Xaverského

Paul J. Cordes
podpredseda

Eduardo F. kardinál Pironio
predseda

**VŠEOBECNÉ PRINCÍPY
SPOLOČENSTVA KREŠŤANSKÉHO
ŽIVOTA**

*Schválené Generálnym zhromaždením 7.9. 1990
Potvrdené Svätou stolicou 3.12. 1990*

PREAMBULA

1. Tri Božské osoby, kontemplujúce celé ľudstvo, ktoré je tak veľmi rozdelené hriechom, sa rozhodli úplne darovať všetkým mužom a ženám a oslobodiť ich zo všetkých ich pút. Z lásky sa Slovo stalo telom a narodilo z Márie, chudobnej Panny z Nazareta.

Ježiš, ktorý prebýval medzi chudobnými a zdieľal s nimi ich životné podmienky, nás všetkých pozýva k tomu, aby sme sa neustále dávali Bohu a prinášali jednotu do našej ľudskej rodiny. Toto Božie darovanie sa nám a pozvanie do spolupráce s Ním pokračuje až do dnešných dní prostredníctvom pôsobenia Ducha Svätého vo všetkých okolnostiach nášho života.

Preto sme my, členovia Spoločenstva kresťanského života (lat. *Communitas vitae christianae*, ďalej aj CVX), vypracovali tieto Všeobecné princípy, aby nám pomohli osvojiť si rozhodnutia Ježiša Krista a zúčastňovať sa skrze neho, s Ním a v Ňom na tejto iniciatíve lásky, ktorá vyjadruje Boží prísľub vernosti naveky.

2. Naše Spoločenstvo je cestou kresťanského života, preto sa jeho princípy majú vykladať najmä v duchu Evanjelia a vnútorného zákona lásky a nie prísne doslovne. Zákon, ktorý Duch vpisuje do našich sŕdc, sa prejavuje nanovo v každej situácii nášho života. Rešpektuje jedinečnosť povolania každého človeka a umožňuje nám byť otvorenými a slobodnými, vždy k dispozícii Bohu. Vyzýva nás k tomu, aby sme si uvedomili našu zodpovednosť, neustále hľadali odpovede na potreby našich čias a spolupracovali s celým Božím ľudom a všetkými ľuďmi dobrej vôle na rozvoji, pokoji, spravodlivosti, dobročinnosti, slobode a dôstojnosti všetkých ľudí.

3. Spoločenstvo kresťanského života CVX je verejným svetovým združením, ktorého výkonné centrum je v súčasnosti v Ríme. Je pokračovaním Mariánskych kongregácií, ktoré inicioval Jean Leunis, SJ a ktoré prvýkrát schválil pápež Gregor XIII. bulou *Omnipotentis Dei* 5. decembra 1584. Naše počiatky vidíme v tých skupinách laikov, ktoré sa vyvinuli po roku 1540 v rôznych častiach sveta na základe iniciatívy svätého Ignáca z Loyoly a jeho spoločníkov. Žijeme týmto spôsobom kresťanského života v radostnom spoločenstve so všetkými tými, ktorí nás predišli do večnosti, vďační za ich úsilie a apoštolské úspechy. V láske a modlitbe sa obraciame na tých mužov a ženy našej duchovnej tradície, ktorých nám predkladá Cirkev ako priateľov a orodovníkov a ktorí nám pomáhajú naplňať naše poslanie.

I. NAŠA CHARIZMA

4. Naše Spoločenstvo CVX tvoria kresťania: muži a ženy, dospelí i mladí zo všetkých spoločenských vrstiev, ktorí chcú vernejšie nasledovať Ježiša Krista a spolupracovať s Ním na budovaní Kráľovstva a ktorí považujú Spoločenstvo CVX za svoje konkrétne povolanie v rámci Cirkvi.

Chceme odhodlane svedčiť o tých ľudských a evanjeliových hodnotách v rámci Cirkvi a spoločnosti, ktoré sa týkajú dôstojnosti človeka, dobra rodiny a integrity stvorenia.

Zvlášť si uvedomujeme naliehavú potrebu usilovať sa o spravodlivosť uprednostňovaním chudobných a jednoduchého životného štýlu, ktorý vyjadruje našu slobodu a solidaritu s týmito chudobnými.

V snahe čo najlepšie našich členov pripraviť na apoštolské svedectvo a službu, najmä v každodennom živote, spájame sa do spoločenstva ľudí, ktorí cítia naliehavšiu túžbu zjednotiť svoj ľudský život vo všetkých jeho rozmeroch, v plnosti našej kresťanskej viery a v súlade s našou charizmou.

Túto jednotu života sa snažíme dosiahnuť tým, že odpovedáme na Kristovo volanie vo svete, v ktorom žijeme.

5. Spiritualita nášho Spoločenstva je zameraná na Krista a na účasť na veľkonočnom tajomstve. Čerpá zo Svätého písma, liturgie, učenia Cirkvi a zjavenia Božej vôle cez udalosti našich čias. V kontexte týchto univerzálnych prameňov považujeme Duchovné cvičenia sv. Ignáca za charakteristický prameň a nástroj našej spirituality. Naše povolanie nás pozýva žiť spiritualitu, ktorá nás otvára a disponuje na všetko, čo si Boh praje v každej konkrétnej situácii nášho života. Zvlášť si uvedomujeme, že dôležitými prostriedkami pri hľadaní a nachádzaní Boha vo všetkom je modlitba, osobné rozlišovanie a rozlišovanie v spoločenstve, denné spytovanie svedomia a duchovné sprevádzanie.

6. Jednota s Kristom vedie k jednote s Cirkvou, kde Kristus tu a teraz naplňa svoj plán spásy. Ak budeme vnímaví na znamenia čias a pôsobenie Ducha, budeme disponovanejší aj na stretnutie s Kristom vo všetkých ľudoch a vo všetkých situáciách. Ako členovia Cirkvi, ktorí majú účasť na jej bohatstve, zúčastňujeme sa na liturgii, meditujeme nad Sv. Písmom, vzdelávame sa v učení Cirkvi a odovzdávame ho ďalej. Spoločný záujem o problémy a napredovanie všetkých ľudí nás otvára pre situácie, v ktorých sa Cirkev dnes nachádza a motivuje nás spolupracovať s hierarchiou Cirkvi a inými duchovnými predstavenými. Toto povedomie v Cirkvi nás pobáda k tvorivej a konkrétnej spolupráci na diele šírenia Božieho kráľovstva na zemi a zahŕňa ochotu ísť

a slúžiť tam, kde si to potreby Cirkvi vyžadujú.

7. Náš dar seba samých sa prejavuje aj v osobnej angažovanosti v Svetovom spoločenstve CVX, prostredníctvom slobodne zvoleného miestneho spoločenstva. Takéto miestne spoločenstvo zhromaždené okolo Eucharistie, je konkrétnou skúsenosťou jednoty v láske a skutkoch. Každé naše spoločenstvo je zhromaždením Kristovho ľudu, bunkou Jeho tajomného Tela. Spája nás spoločný záväzok, spoločný spôsob života a úcta a láska k Márii, našej Matke. Naša zodpovednosť za rozvíjanie vzťahov v spoločenstve sa nekončí v miestnom spoločenstve, ale rozširuje sa na národné a svetové Spoločenstvá CVX, na cirkevné spoločenstvá, ktorých sme súčasťou (farnosť, diecéza), na celú Cirkev a na všetkých ľudí dobrej vôle.

8. Ako členovia putujúceho Božieho ľudu sme prijali od Krista poslanie byť Jeho svedkami všetkým ľuďom našimi postojmi, slovami a skutkami, identifikujúc sa s Jeho poslaním prinášať dobrú zvesť chudobným, hlásať slobodu zajatým, slepým priniesť nový zrak, oslobodiť utláčaných a ohlásiť Pánov milostivý rok.

Náš život je podstatným spôsobom apoštolský. Pole pôsobnosti CVX nepozná hraníc, zasahuje Cirkev a svet, aby prinášala Evanjelium o spásu všetkým ľuďom a aby slúžila jednotlivcom i spoločnosti tým, že bude otvárať srdcia pre obrátenie a zápas za zmenu nespravodlivých systémov.

- a) Každý z nás prijíma od Boha povolanie sprítomňovať Krista a Jeho spásonosné dielo v prostredí, v ktorom žije. Tento osobný apoštolát je nevyhnutný pre šírenie Evanjelia spôsobom, ktorý pretrvá a prenikne rôznymi ľuďmi, miestami a okolnosťami.
- b) Apoštolát, ktorý uskutočňujeme môže byť realizovaný v skupinách alebo v rôznych zoskupeniach a v rozličných podobách: môže ísť o skupinové akcie, ktoré iniciuje, alebo vo vhodnej forme podporuje Spoločenstvo CVX alebo angažovanie sa členov v existujúcich sekulárnych a náboženských organizáciách a snahách.
- c) Spoločenstvo nám pomáha žiť túto apoštolskú angažovanosť v jej rôznych aspektoch a byť vždy otvorenými na to, čo je naliehavejšie a univerzálnejšie, a to najmä prostredníctvom dennej reflexie života a cez osobné a spoločné rozlišovanie. Snažíme sa dať apoštolský zmysel aj tým najobyčajnejším skutočnostiam každodenného života.
- d) Spoločenstvo nás pobáda ohlasovať Božie Slovo a pracovať na zmene spoločenských štruktúr tým, že sa budeme podieľať na aktivitách, ktorých cieľom je oslobodiť obeť všetkých foriem diskriminácie a odstraňovať rozdiely medzi bohatými

a chudobnými. Chceme prispievať k evanjelizácii kultúr zvnútra. Toto všetko chceme realizovať v ekumenickom duchu, pripravení spolupracovať s iniciatívami, ktoré prinášajú jednotu medzi kresťanmi. Náš život nachádza svoju stálu inšpiráciu v Evanjeliu chudobného a pokorného Krista.

9. Keďže spiritualita nášho Spoločenstva je sústredená na Krista, vidíme úlohu Márie vo vzťahu ku Kristovi: je modelom našej vlastnej spolupráce na Kristovom poslaní. Máriina spolupráca s Bohom začína, keď hovorí „áno“ tajomstvu zvestovania a vtelenia. Jej aktívna služba, ako to vidíme pri návšteve Alžbety a solidarita s chudobnými, ktorá sa odráža aj v chválospeve Magnifikat, je pre nás zdrojom inšpirácie v našom úsilí o spravodlivosť v dnešnom svete. Máriina spolupráca na poslaní jej Syna, ktorá pokračovala počas celého jej života, nás povzbudzuje k tomu, aby sme sa dali úplne Bohu v jednote s Máriou, ktorá sa prijatím Božích plánov stala našou matkou a matkou všetkých ľudí. Takto potvrdzujeme naše vlastné poslanie slúžiť svetu, ktoré sme dostali vo sviatosti krstu a birmovania. Máriu, Božiu Matku, si osobitným spôsobom ctíme a spoliehame sa na jej orodovanie pri realizovaní nášho povolania.

II. ŽIVOT A ORGANIZÁCIA SPOLOČENSTVA CVX

10. Členovia

Predpokladom k tomu, aby sa niekto mohol stať členom Spoločenstva CVX je osobné povolanie. Každý kandidát sa najprv určitú dobu oboznamuje so spôsobom života, ktorý je vlastný CVX. Počas tejto doby, ktorej dĺžka je špecifikovaná vo Všeobecných pravidlách, kandidát a širšie Spoločenstvo rozlišujú povolanie kandidáta. Keď je rozhodnutie prijaté a odsúhlasené širším Spoločenstvom, člen skladá dočasný záväzok a s pomocou spoločenstva ďalej skúma, či je povolaný žiť v súlade s cieľmi a duchom CVX. Po primeranom časovom období určenom Všeobecnými pravidlami nasleduje trvalý záväzok.

11. Vzťah k spoločenstvu

Základným prostriedkom formácie a neustáleho rastu je pravidelné stretávanie sa členov v stabilnom miestnom spoločenstve, ktoré zabezpečí a umožní hlboké zdieľanie viery, ľudského života, atmosféru spoločenstva a angažovanie sa pre poslanie a službu.

12. Spôsob života

- a) Spôsob života Spoločenstva CVX zaväzuje svojich členov, aby sa s pomocou spoločenstva snažili o neustály osobný a spoločenský rast, a to v duchovnom, ľudskom a apoštolskom rozmere. V praxi to znamená účasť na Eucharistii kedykoľvek je to možné; aktívny sviatostný život; dennú osobnú modlitbu, zvlášť takú, ktorej základom je Sväté Písmo; rozlišovanie prostredníctvom každodennej reflexie svojho života; ak je to možné, pravidelné duchovné sprevádzanie; každoročnú duchovnú obnovu v súlade s našou spiritualitou; a lásku k Božej Matke.
- b) Keďže sa Spoločenstvo CVX snaží spolupracovať s Kristom na príchode Božieho kráľovstva, všetci členovia sú povolani k aktívnej účasti na širokom poli apoštolskej služby. Vhodným spôsobom pri objavovaní toho ako najlepšie vnášať Kristovu prítomnosť do nášho sveta je apoštolské rozlišovanie, a to individuálne a v spoločenstve. Ochota členov zúčastňovať na spoločenskom i politickom živote a rozvíjať potrebné ľudské vlastnosti a profesionálne zručnosti je predpokladom k tomu, aby sme sa v našom rozsiahлом a náročnom poslaní stali kompetentnejšími pracovníkmi a presvedčivými svedkami. Okrem toho je dôležité žiť vo všetkých aspektoch života v jednoduchosti, ktorá umožňuje lepšie nasledovať Krista v Jeho chudobe a pomáha zachovať si vnútornú apoštolskú slobodu.
- c) Každý nesie zodpovednosť za účasť na pravidelných stretnutiach a iných aktivitách Spoločenstva CVX a každý má pomáhať a povzbudzovať ostatných členov, aby naplnili svoje osobné povolanie, vždy pripravený dať a prijať radu a pomoc ako priatelia v Pánovi.

13. Vedenie

- a) Svetové Spoločenstvo CVX vedie Generálne zhromaždenie, ktoré určuje princípy a spôsob konania a Výkonná rada, ktorá zodpovedá za ich realizáciu. Zloženie a funkcie týchto orgánov sú špecifikované vo Všeobecných pravidlách.
- b) Národné spoločenstvo ustanovené v súlade so Všeobecnými pravidlami tvoria všetci členovia, ktorí sa snažia žiť podľa spôsobu života a poslania CVX v rámci danej krajiny. Národné spoločenstvo je riadené Národným zhromaždením a Výkonnou radou. Ich cieľom je zabezpečiť také fungovanie a formáciu, ktoré sú nevyhnutné pre harmonický rozvoj celého CVX a pre aktívnu účasť CVX na poslaní Cirkvi.
- c) Ak to Národné spoločenstvá považujú za vhodné, môžu v zmysle Všeobecných pravidiel a Národných štatútov ustanoviť alebo

schváliť regionálne alebo diecézne spoločenstvá alebo centrá, ktoré budú zahŕňať miestne spoločenstvá daného regiónu, diecézy, mesta alebo inštitúcie.

14. Cirkevný asistent

Na každej úrovni má Spoločenstvo CVX Cirkevného asistenta, ktorý je menovaný v súlade s cirkevným zákonom a Všeobecnými pravidlami. Asistent sa zúčastňuje na živote Spoločenstva CVX na jeho rôznych úrovniach v zmysle Všeobecných pravidiel. V spolupráci s inými predstaviteľmi v Spoločenstve nesie zodpovednosť najmä za kresťanský rozvoj celého CVX a pomáha jeho členom odкрývať Božie cesty, a to zvlášť prostredníctvom Duchovných cvičení. Poslanie, ktoré mu bolo zverené hierarchiou, mu kladie na zodpovednosť aj doktrínálne a pastoračné záležitosti a zabezpečenie atmosféry pokoja, ktorá je vlastná kresťanskému spoločenstvu.

15. Majetok

Spoločenstvo kresťanského života môže na každej úrovni, kde je to vhodné, vlastniť a spravovať majetok ako právnická cirkevná osoba v súlade s cirkevným zákonom a občianskymi zákonmi danej krajiny. Vlastníctvo a správa takéhoto majetku patrí konkrétnemu spoločenstvu.

III. AKCEPTOVANIE VŠEOBECNÝCH PRINCÍPOV

16. Zmeny Všeobecných princípov

Všeobecné princípy, ktoré vyjadrujú základnú identitu a charizmu Spoločenstva CVX, a preto aj jeho zmluvu s Cirkvou, schválilo Generálne zhromaždenie a potvrdila Svätá stolica ako základné štatúty tohto Svetového spoločenstva. Dodatky k týmto Všeobecným princípom je potrebné odsúhlasiť dvojtretinovou väčšinou hlasov na Generálnom zhromaždení a potvrdiť Svätou stolicou.

17. Dočasné a úplné vylúčenie

Akceptovanie Všeobecných princípov Spoločenstva CVX je nevyhnutnou podmienkou pre členstvo v CVX na každej úrovni. Hrubé porušovanie týchto princípov členom alebo miestnym spoločenstvom je dôvodom na dočasné alebo prípadné úplné vylúčenie národným CVX. Hrubé zanedbanie Národného spoločenstva konať v prípade, keď jedno z jej miestnych spoločenstiev nedodržiava tieto princípy, je

dôvodom na jeho dočasné vylúčenie a prípadné úplné vylúčenie zo Svetového spoločenstva. Vždy je možnosť odvolať sa voči miestnemu alebo regionálnemu rozhodnutiu na Národnom spoločenstve a voči národnému rozhodnutiu na svetovej úrovni CVX.

**VŠEOBECNÉ PRAVIDLÁ
SPOLOČENSTVA KREŠŤANSKÉHO ŽIVOTA CVX**

*Schválené Generálnym zhromaždením 7. 11. 1990
Upravené Generálnym zhromaždením v Nairobi, 2003*

I. ČLENSTVO

1. Členom Svetového spoločenstva kresťanského života CVX je možné stať sa jedným z nasledujúcich spôsobov:

- a) Vytvorením miestneho CVX spoločenstva, ktoré je prijaté regionálnym alebo národným spoločenstvom. Prijímajúce spoločenstvo musí zabezpečiť formáciu tohto nového spoločenstva.
- b) Členstvom v existujúcej skupine kresťanov, ktorá si zvolila spôsob života CVX. Túto skupinu tiež prijíma ako miestne spoločenstvo národné CVX.
- c) Začlenením sa do existujúceho miestneho spoločenstva, ktoré je prijímajúcim spoločenstvom a zabezpečuje formáciu.

2. Bez ohľadu na to, akým spôsobom sú noví členovia prijatí do spoločenstva, CVX im musí pomôcť osvojiť si spôsob života CVX, rozhodnúť, či majú povolanie, schopnosť a ochotu žiť podľa tohto spôsobu života, a spoznať sa so širším Spoločenstvom kresťanského života CVX. Po určitom čase, ktoré obyčajne nie je dlhšie než štyri roky a kratšie ako jeden rok, sa skladajú dočasné záväzky pre tento spôsob života. Ako prostriedok na ceste k prijatiu tohto osobného rozhodnutia sa veľmi odporúča urobiť si Duchovné cvičenia.

3. Dočasné záväzky trvajú až dovtedy, kým člen po starostlivom rozlišovaní nezloží trvalý záväzok, alebo pokým slobodne neodíde zo Spoločenstva, alebo z neho nie je vylúčený. Medzi zložením dočasného a trvalého záväzku by nemalo byť viac než osem rokov a menej ako dva roky.

4. Prijatiu trvalého záväzku v Spoločenstve CVX musí predchádzať vykonanie celých Duchovných cvičení v niektorej z možných foriem (v každodennom živote, 30 dňové Duchovné cvičenia, obnovy v rámci niekoľkých rokov).

5. O forme osobných záväzkov rozhoduje Národné spoločenstvo. Odporúča sa, aby každé Národné spoločenstvo vypracovalo tlačенý vzor týchto osobných záväzkov, a aby obsahovali explicitnú zmienku o akceptovaní Všeobecných princípov CVX.

6. Všetky vyššie spomenuté pravidlá sa musia chápať a vykonávať v závislosti od veku, kultúry a iných špecifických charakteristík. Národné spoločenstvá musia vytvoriť také formačné programy, ktoré by pokryli potreby rôznych skupín členov a rozličných výnimočných okolností, ktoré môžu vzniknúť u jednotlivých členov.

7. Spoločenstvo CVX je konkrétnym spôsobom nasledovania Ježiša

Krista a spolupráce s Ním pri šírení Božieho kráľovstva. Dáva priestor pre mnoho rozličných individuálnych odpovedí a neváži si jednu viac než druhú. V rámci bohatstva Evanjelia a tradície Cirkvi a ako dôsledok ich rastu v Kristovi, niektorí členovia CVX môžu túžiť vyzdvihnúť jednu alebo viac evanjeliových rád tým, že zložia súkromné sľuby. Podobne aj osoby alebo skupiny osôb, ktoré zložili takéto sľuby mimo CVX, môžu byť prijaté do Spoločenstva rovnako ako všetci ostatní.

II. SPÔSOB ŽIVOTA

8. Národné a regionálne spoločenstvá musia všetkým členom umožniť urobiť si Duchovné cvičenia sv. Ignáca, mať duchovné sprevádzanie a iné prostriedky rastu v Duchu.

9. Rozlišovanie je základným prostriedkom stáleho rastu ako osôb, tak aj celého Spoločenstva CVX. Zároveň je obvyklým prístupom k rozhodovaniu sa na všetkých úrovniach, a to aj v prípade formálneho rozlišovania v spoločenstve v otázkach dôležitejších spoločných rozhodnutí.

10. Spoločenstvo CVX v duchu svojej najlepšej tradície a v záujme efektívnejšej apoštolskej služby, ktorá je odpoveďou na rozličné a meniace sa potreby, povzbudzuje svojich členov k účasti na spoločných projektoch a programoch. Všade tam, kde je to vhodné, môže CVX zriadiť národné alebo medzinárodné siete, špecializované apoštolské tímy alebo iné podobné iniciatívy.

11. V duchu tejto tradície a v záujme formácie svojich členov a iných ľudí povzbudzuje Spoločenstvo CVX k realizácii workshopov, seminárov, kurzov, príprave publikácií a iných podobných iniciatív.

12. V snahe o upevnenie vzájomnej pomoci a apoštolskej spolupráce môže Spoločenstvo CVX na akejkoľvek vhodnej úrovni pričleniť iné združenia ľudí, ktorí majú záujem zdieľať náš spôsob života, ale nechcú sa stať plnoprávnymi členmi. Vhodné formy spolupráce môže Spoločenstvo CVX nachádzať aj s osobami alebo inštitúciami, ktoré sú nejakým spôsobom spojené s našou tradíciou.

13. Na svetovej a národnej úrovni je potrebné venovať špeciálnu pozornosť tomu, aby všetky miestne spoločenstvá mali zabezpečenú pomoc v úsilí žiť CVX spôsob života a vo formácii vedúcich a koordinátorov.

14. Riešenie otázok spojených s formáciou a apoštolskou činnosťou, ktoré boli spomenuté vyššie, predpokladá dobrú spoluprácu so Spoločnosťou Ježišovou a s inými osobami, spoločenstvami

a inštitúciami, ktoré zdieľajú ignaciánsku tradíciu.

III. ŽIVOT A RIADENIE SPOLOČENSTVA

A. Generálne zhromaždenie

15. Generálne zhromaždenie je najvyšším riadiacim orgánom CVX. Skladá sa z Výkonnej rady a delegácií z každého Národného spoločenstva. Každá delegácia zvyčajne pozostáva z troch delegátov, pričom jedným z delegátov by mal byť Cirkevný asistent alebo jeho zástupca. Ťažkosti, ktoré môžu vzniknúť pri tvorbe delegácií, rieši Výkonná rada.

16. Generálne zhromaždenie:

- a) schvaľuje správu o činnosti a finančný výkaz za obdobie od predošlého zhromaždenia,
- b) navrhuje opatrenia a smerovanie na obdobie do ďalšieho Generálneho zhromaždenia,
- c) rozhoduje o finančnej politike,
- d) rozhoduje o navrhovaných dodatkoch k Všeobecným princípom a Všeobecným pravidlám,
- e) potvrdzuje ustanovenie nových Národných spoločenstiev,
- f) volí Výkonnú radu na obdobie do ďalšieho zhromaždenia.

17. Generálne zhromaždenie sa schádza obyčajne každých 5 rokov a zvoláva ho Svetová výkonná rada aspoň 12 mesiacov vopred.

18. Po konzultácii s Národnými spoločenstvami a na základe písomného súhlasu jednej tretiny Národných spoločenstiev má prezident právo zvolať Generálne zhromaždenie aj v inom čase.

19. Na Generálnom zhromaždení má každé Národné spoločenstvo jeden hlas. Rozhodnutia sú prijímané v duchu rozlišovania väčšinou hlasov, ak je zhromaždenie uznášaniaschopné, t.j. ak je prítomných 50 % Národných spoločenstiev. Na zhromaždení má Výkonná rada jeden hlas v osobe prezidenta.

B. Výkonná rada

20. Výkonná rada zodpovedá za riadenie Spoločenstva CVX. Skladá sa zo 7 volených členov a 3 menovaných členov a maximálne dvoch kooptovaných členov.

21a) Volenými členmi Výkonnej rady sú: prezident, viceprezident, sekretár, pokladník a štyria konzultanti; všetkých volí Generálne zhromaždenie na obdobie štyroch rokov. Do toho istého úradu môžu byť opätovne zvolení len jedenkrát.

b) Menovanými členmi Výkonnej rady sú: Cirkevný asistent, zástupca cirkevného asistenta, ktorý je predsedom Jezuitského centrálneho sekretariátu pre CVX v Ríme a výkonný sekretár.

c) Svetová Výkonná rada môže, ak chce, kooptovať jedného alebo dvoch ďalších konzultantov.

22. Výkonná rada zodpovedá za:

- a) zavedenie zásad Všeobecných princípov a Všeobecných pravidiel do praxe,
- b) realizáciu opatrení a uznesení, ktoré boli prijaté na Generálnom zhromaždení,
- c) podporu Národných spoločenstiev, povzbudzovanie ich vzájomnej pomoci a spolupráce a ich aktívnej účasti na svetovom poslaní CVX,
- d) zastúpenie CVX v programoch medzinárodnej spolupráce všade tam, kde je to vhodné, napríklad v spolupráci s Konferenciou medzinárodných katolíckych organizácií,
- e) oboznámenie sa členov s učením Cirkvi, zvlášť II. vatikánskeho koncilu,
- f) povzbudzovanie hlbšieho zdieľania národných a iných spoločenstiev medzi sebou a so Svetovým spoločenstvom, s ich dokumentáciou, skúsenosťami, personálnymi a materiálnymi zdrojmi,
- g) podporovanie a povzbudzovanie špecifických projektov, zvlášť v súlade s pravidlami 10 a 11,
- h) tvorbu a podporu iniciatív potrebných na splnenie všetkých týchto úloh.

23. Výkonná rada sa schádza aspoň raz za rok. Všetky Národné spoločenstvá informuje o svojich aktivitách.

24. Rozhodnutia sa vo Výkonnej rade prijímajú v duchu rozlišovania po odsúhlasení väčšinou hlasov, za predpokladu, že je rada uznášaniaschopná, t.j. ak je prítomných aspoň 5 členov.

25. Realizáciu rozhodnutí Výkonnej rady zabezpečuje jej sekretariát.

26. Výkonná rada menuje výkonného sekretára a rozhoduje o právach a povinnostiach tohto úradu.

27. Pre oficiálnu komunikáciu je adresa Svetového sekretariátu rovnaká ako adresa Výkonnej rady.

28. Mená kandidátov do všetkých volených funkcií je potrebné doručiť písomnou formou Svetovej Výkonnej rade CVX aspoň štyri mesiace pred Generálnym zhromaždením, na ktorom sa uskutočnia voľby. Nominácie podáva každé Národné spoločenstvo prostredníctvom svojej Výkonnej rady.

29. Zoznam kandidátov na úrad prezidenta Spoločenstva CVX je potrebné predstaviť Svätej stolici aspoň tri mesiace pred voľbami.

C. Ustanovenie nových spoločenstiev

30. Spoločenstvo kresťanského života je jedno, ale v rámci neho môžu existovať zoskupenia Národných spoločenstiev, ktoré spájajú spoločné špecifiká alebo územie.

31. Svetové spoločenstvo oficiálne ustanovuje v každej krajine jedno národné spoločenstvo. Ak okolnosti neumožňujú vytvorenie jedného národného spoločenstva, Svetové spoločenstvo môže v jednej krajine ustanoviť aj viac než jedno spoločenstvo, alebo môže ustanoviť spoločenstvo, ktoré zahŕňa viac než jednu krajinu. Každé novovytvorené národné spoločenstvo je najprv schválené Svetovou výkonnou radou CVX a potom potvrdené Generálnym zhromaždením. Novovytvorené spoločenstvo má už po schválení všetky práva a povinnosti, ktoré mu vyplývajú z členstva.

32. Cirkevná autorita, ktorá udeľuje oficiálne schválenie národnému, regionálnemu alebo miestnemu spoločenstvu je Svetové spoločenstvo kresťanského života, kanonicky schválené Svätou stolicou, so súhlasom biskupa alebo biskupov, ktorých sa to týka. Spoločenstvá vytvorené na miestach patriaciach alebo spravovaných Spoločnosťou Ježišovou musia byť podľa pápežských dokumentov schválené generálnym predstaveným alebo generálnym vikárom Spoločnosti Ježišovej, ktorí môžu túto právomoc delegovať provinciálovi alebo Cirkevnému asistentovi.

33. Každé vytvorené Národné spoločenstvo musí akceptovať:

- a) Všeobecné princípy a Všeobecné pravidlá,
- b) uznesenia schválené Generálnym zhromaždením,
- c) finančné príspevky stanovené Výkonnou radou.

34. Výkonná rada svetového spoločenstva (WExCo), rešpektujúc práva a povinnosti Národných spoločenstiev, začne konanie voči Národnému spoločenstvu len v prípade porušovania Všeobecného pravidla 33. Svetová výkonná rada požiada danú krajinu o vysvetlenie a pripravenú správu zašle Generálnemu zhromaždeniu, ktoré jediné má právo vylúčiť nejakého člena.

D. Národné spoločenstvá

35. Každé národné spoločenstvo si ako vetva Svetového spoločenstva, v súlade so Všeobecnými princípmi, Všeobecnými pravidlami a stupňom vývoja svojho spoločenstva vypracuje svoj vlastný štatút. Takýto štatút obyčajne obsahuje informácie o:

- a) členstve a prijatí do spoločenstva,

- b) cieľoch a prostriedkoch Národného spoločenstva,
- c) vzťahoch s hierarchiou,
- d) spôsobe voľby predstavených a prijímaní rozhodnutí,
- e) procese pri výbere delegátov na Svetové generálne zhromaždenie,
- f) akýchkoľvek iných otázkach dôležitých pre život, jednotu, rast a poslanie Národného spoločenstva.

36. Každé Národné spoločenstvo môže ustanoviť diecézne, farské alebo iné vhodné spoločenstvá, ktoré napomôžu jeho rozvoju.

37. Ak je to potrebné, Národné spoločenstvá si môžu zriadiť sekretariáty, ktoré budú zabezpečovať koordináciu, poradenstvo a propagáciu.

38. Za účelom realizácie apoštolských projektov alebo iných spoločných záujmov môžu Národné spoločenstvá vstupovať do vzťahov s inými Spoločenstvami. Akákoľvek nová štruktúra, ktorá vzíde z týchto nových iniciatív a chce konať v mene týchto národných Spoločenstiev, musí mať jasný a špecifický mandát schválený Výkonnou radou.

E. Miestne spoločenstvá

39a) Členovia sa zúčastňujú na živote spoločenstva na niekoľkých koncentrických úrovniach. Úroveň miestneho spoločenstva (tiež nazývané „stretko“) je najvhodnejšia pre spoločné pokračovanie dynamiky života vytvorenej Duchovnými cvičeniami. Stretká sa venujú takému typu modlitby a vzťahov, ktoré podporujú proces integrácie viery a života tým, že všetkým členom ponúkajú trvalé potvrdenie spoločenstva o ich duchovnom a apoštolskom raste.

b) Skúsenosti ukazujú, že je najlepšie, ak stretká nemajú viac ako 12 členov, ak členovia jedného stretka majú podobný vek, zamestnanie alebo životný stav a stretávajú sa raz za týždeň, alebo raz za dva týždne, aby proces rozvoja pokračoval od jedného stretka k ďalšiemu.

40. Každé miestne spoločenstvo, ktoré funguje v rámci širšieho spoločenstva (či už farského, diecézneho alebo národného), si schváli postupy na prijímanie nových členov, vlastné programy, služby, obsah a formu stretiek. Všetci členovia sa pravidelne zúčastňujú na slávení Eucharistie a podieľajú sa na rozhodovaní o živote vo svojom miestnom spoločenstve a v širšom spoločenstve, do ktorého je ich spoločenstvo začlenené. Preto celé spoločenstvo rozhoduje o všetkých svojich záležitostiach okrem tých, ktoré deleguje svojim predstaveným.

41a) Základnú zodpovednosť za koordináciu miestneho spoločenstva má koordinátor, ktorý je zvolený členmi tohto spoločenstva, úzko

spolupracuje s vedúcim a má také právomoci, aké mu spoločenstvo deleguje.

b) Vedúci, ktorý absolvoval dobrú ignaciánsku formáciu, pomáha spoločenstvu rozlišovať aktuálne hnutia jednotlivých členov a celého spoločenstva, zachovávať jasnú predstavu o cieľoch a postupoch CVX. Zároveň spoločenstvu a jeho koordinátorovi napomáha objaviť a využívať prostriedky potrebné na formáciu spoločenstva a realizáciu jeho poslania. Vedúci sa zúčastňuje na živote spoločenstva len v prípade, ak je vykonávanie jeho úlohy v spoločenstve objektívne prospešné. Vedúceho volí spoločenstvo a schvaľuje národne alebo regionálne spoločenstvo CVX.

F. Cirkevný asistent

42. Svetového cirkevného asistenta Spoločenstva CVX menuje Svätá stolica na základe nominácii, ktoré predloží Svetová výkonná rada.

43. Vice-ekleziálnym asistentom Svetového spoločenstva kresťanského života CVX je jezuita, ktorý je zároveň predsedom sekretariátu Spoločnosti Ježišovej pre CVX v Ríme a ktorého do tejto funkcie po konzultácii so Svetovou výkonnou radou CVX menuje generálny predstavený Spoločnosti Ježišovej.

44. Národní, regionálni, diecézni alebo iní Cirkevní asistenti sú navrhovaní Výkonnými radami CVX na zodpovedajúcej úrovni, ale ich menovanie je vyhradené kompetentnej autorite. Vo všeobecnosti je na národnej, regionálnej a diecéznej úrovni Cirkevným asistentom kňaz, v zvláštnych prípadoch môže kompetentná autorita zveriť túto funkciu akejkolvek osobe spôsobilej vykonávať túto úlohu v súlade s očakávaním CVX (Všeobecné princípy 14). Procedúry a formality spojené s menovaním Cirkevných asistentov musia byť zakotvené v Národných štatútoch.

45. Na úrovni miestneho spoločenstva spojenie s Cirkevným asistentom obyčajne zabezpečuje vedúci miestneho spoločenstva.

46. Funkčné obdobie pre národných, regionálnych alebo diecéznych Cirkevných asistentov je štyri roky. Znovuzvolenie je možné.

G. Úpravy Všeobecných princíпов a Všeobecných pravidiel

47. Návrhy na zmeny vo Všeobecných princíпов a Všeobecných pravidlách predkladajú Národné spoločenstvá písomne Svetovej výkonnej rade aspoň šesť mesiacov pred zasadnutím Generálneho zhromaždenia. Kópie formálnych dodatkov budú rozoslané Národným spoločenstvám aspoň tri mesiace pred zasadnutím. Na schválenie takýchto dodatkov sa vyžaduje dvojtretinová väčšina hlasov zhromaždenia.

48. Samotné Svetové spoločenstvo CVX môže zaviesť a zmeniť Všeobecné pravidlá dvojtretinovou väčšinou hlasov Generálneho zhromaždenia, s výnimkou pravidiel 21b, 29, 42 a 48, ktoré sa týkajú našich vzťahov so Svätou stolicou.

49. Národné spoločenstvo môže preštylizovať Všeobecné princípy a Všeobecné pravidlá, ak je to potrebné kvôli lepšej zrozumiteľnosti, pokiaľ sa dodržiava obsah a schváli to Svetová výkonná rada.

CHARIZMA CVX

ÚVOD

Spoločenstvo kresťanského života je medzinárodné združenie kresťanov – mužov aj žien, dospelých aj mladých, zo všetkých spoločenských vrstiev, ktorí chcú vernejšie nasledovať Ježiša Krista a pracovať s Ním na budovaní Božieho Kráľovstva. Členovia vytvárajú malé skupinky, ktoré sú súčasťou väčších spoločenstiev organizovaných na regionálnej a národnej úrovni, ktoré spolu tvoria jedno svetové spoločenstvo. CVX je zastúpené na všetkých piatich kontinentoch, v takmer šesťdesiatich krajinách.

Sme presvedčení, že CVX má čo ponúknuť Cirkvi aj spoločnosti, v ktorej žijeme. Úloha, ktorú zohrávali Mariánske kongregácie vo formácii laikov, pre službu Božiemu Kráľovstvu počas viac ako 400 rokov histórie, je pre CVX vzácnym dedičstvom. Spoločenstvo kresťanského života však nie je len nové meno dané Mariánskym kongregáciám v roku 1967. Slovom Otca Paulusena, CVX predstavovalo obnovu hnutia, takmer nový začiatok.

Nová identita CVX bola vyjadrená vo Všeobecných princípoch, schválených v roku 1971 a prepracovaných v roku 1990. Ale už od samého počiatku bola zrejmá potreba doplniť tento základný text ďalšími dokumentmi, ktoré by presnejšie popísali formačný postup vhodný pre CVX.

V roku 1982, Svetové spoločenstvo prezentovalo PREHLAD ako kľúčový dokument na usmernenie formácie CVX. Dnes, patrične adaptovaný PREHLAD zostáva dôležitým podkladom pre akékoľvek analýzy, popis vývinu CVX, použitých prostriedkov a významu rozličných rolí v každej etape svojho vývinu.

Napriek tomu, je tu potreba jasnejšej prezentácie povolania našich laických členov, ktorá obohatí formačné plány našich Národných spoločenstiev a posilní jednotu Svetového spoločenstva. Svetové zhromaždenie v Honkongu v roku 1994 si obzvlášť uvedomovalo túto potrebu a odporučilo zavedenie formačných plánov (prvotných a pokračujúcich) podľa špecifických kritérií.

Prvým krokom bolo, že medzinárodná pracovná skupina zostavila krátky dokument „**Kritériá pre formáciu v CVX**“. Prvý náčrt bol prepracovaný vo svetle medzinárodných stretnutí pre jezuitov a CVX, ktoré sa uskutočnili v Európe, Afrike a Latinskej Amerike v období rokov 1995 a 1996¹. Výsledok bol publikovaný v decembri 1996

¹ V angličtine: Taliansko, August 1995; Filipíny, Apríl 1997; Austrália, Júl 1997.

Progressio doplnok (č. 45-46), aby ho Národné spoločenstvá mohli vyskúšať a použiť ako pracovný dokument pri ich príprave na nasledujúce Svetové zhromaždenie v Brazílii. V roku 1997, ExCo² obdržala poznámky a odporúčania ohľadne tohto dokumentu. Na základe týchto príspevkov malá skupina odborníkov skompletizovala tento dokument a zjednotila jeho štýl, čím mu dala jeho súčasnú podobu. Takto ho znova ponúkame Svetovému spoločenstvu ako platný prejav ignaciánskej charizmy, ktorá nás charakterizuje. Keď sme vzali do úvahy množstvo rozličných kultúr, cítili sme, že bude vhodné ponechať text ako „pracovný dokument“, ktorý môže obohatiť a byť obohatený formačnými osnovami a skúsenosťami každého národného spoločenstva. V snahe o väčšiu vernosť našej charizme sa nezdalo užitočné formálne schváliť text na Svetovom zhromaždení v Brazílii.

Tento návod bol napísaný pre vedúcich skupiniek, asistentov a ľudí zodpovedných za CVX formáciu. Tým, že majú väčšie skúsenosti a lepšie poznajú spôsob života ich spoločenstva, bude pre nich ľahšie, aby vo svojom Národnom spoločenstve prispôbili obsah tohto dokumentu etape vývoja, v ktorej sa ich členovia nachádzajú.

Pre lepšie pochopenie a použitie dokumentu navrhujeme nasledovné kľúče na interpretáciu:

Osobná dimenzia Ignaciánskeho procesu formácie (ľudské povolanie)

Sv. Ignác pevne veril, že každé stvorenie je originálne a jedinečné dielo Stvoriteľa. Každý človek, stvorený na obraz a podobu Boha, je slobodný odpovedať na Jeho lásku. Tieto Kritériá pre formáciu nám pomáhajú rozpoznať tých, ktorí si vybrali CVX ako ich spôsob života, a to, ako *by mali byť formovaní*. Doteraz, v bohatej histórii CVX, bol dôraz predovšetkým na spoločenstve.

Teraz, bez toho aby sme stratili čokoľvek z toho bohatstva, sa dôraz presunul na človeka (subjekt), ktorý ma potenciál na vstup do školy Duchovných cvičení a pre CVX spôsob života. Ignaciánsky proces formácie je adresovaný každému a každému pomáha odovzdať všetko čo sám je a čo má do služby Božiemu Kráľovstvu. Aby bolo možné niečo také dosiahnuť, každý človek je pozvaný žiť s postojom disponibility, vždy pripravený skúmať svoj spôsob konania a myslenia

V španielčine: Argentína, Október 1995; Peru, Január 1996; Španielsko, Apríl a November 1996; Mexiko, Október 1996; Dominikánska republika, Máj 1998.

Vo francúzštine: Zair, Júl 1995; Egypt, Január 1996; Kamerun, August 1996; Pobrežie Slonoviny, August 1996

² Svetová Výkonná rada CVX, ktorej Sekretariát je v Ríme

a pritom neustále integrovať svoju *skúsenosť, reflexiu a konanie*.³ CVX chce byť verné tomuto procesu formácie a formovať všetkých, ktorí sa slobodne ponúknu Pánovi a Cirkvi, pripravení slúžiť kdekolvek budú poslaní. Kritériá vytvárajú odporúčania pre tento proces formácie.

Závan Ducha počas CVX histórie

Pod vedením Pána a Jeho Ducha, bola CVX formácia postupne usmerňovaná v rôznych materiáloch, pojednávajú o nej napr.: dokumenty zo Svetových zhromaždení, PREHLAD, revidované Všeobecné princípy a mnohé formačné pomôcky a programy. Tieto Kritériá vytvárajú ďalšiu stránku tejto histórie prítomnosti a pôsobenia Pána.⁴ Preto by nemali byť chápané ako doplnok, ale ako skromný pokus zhrnúť aktuálne milosti, ktorými je poznačená naša cesta a ktoré nás posunuli o krok vpred k prežívaniu charizmy CVX v jej plnosti.

Zdieľanie nášho spoločného dedičstva

História CVX písaná Duchom Svätým je neoddeliteľná od histórie jej apoštolského spojenia so Spoločnosťou Ježišovou a ďalšími rehoľnými rodinami, ktoré sú inšpirované Ignaciánskou spiritualitou, pre väčšiu službu a slávu Božiu. Táto spolupráca medzi CVX a Spoločnosťou Ježišovou postupom času narastá.

Teraz, po 34. Generálnom zhromaždení Spoločnosti Ježišovej⁵, sa táto spolupráca môže ešte zintenzívniť, nakoľko Spoločnosť odporúča založiť *Ignaciánsku apoštolskú sieť* s cieľom zvýšiť ľudské a inštitucionálne zdroje pre službu na Kristovom poslaní.

Tieto dokumenty by mali byť čítané a zavádzané do praxe vo svetle tejto spolupráce. Sú určené tým, ktorí sú zapojení do CVX formácie, z ktorých mnohí sú Jezuiti. Zdieľame s nimi spoločné dedičstvo Duchovných cvičení, bohatstvo dlhej tradície, a túžbu zaviazat' sa, v poslaní, službe iným.

³ Ohľadom ignaciánskej paradigmy odporúčame prečítať si „Ignaciánska pedagogika-praktický prístup“ dokument, ktorý v roku 193 pripravila Medzinárodná komisia pre apoštolát vzdelávania v Spoločnosti Ježišovej

⁴ História slovenského CVX je zhrnutá v Predslove k slovenskému vydaniu.

⁵ Blížšie o tom pojednáva dokument „Spolupráca s laikmi v poslaní“ z 34. Generálneho zhromaždenia SJ

KRITÉRIA PRE FORMÁCIU V CVX

1. Cieľom tohto dokumentu je opísať charizmu CVX ako osobitné povolanie vo vnútri Cirkvi, na ktoré jej členovia odpovedajú celoživotným záväzkom. Takýto prístup vyjadruje jednoduchosť a bohatstvo tejto charizmy a zároveň upozorňuje na jej historické korene a jej neskoršie obohatenie. Dokument sa nesnaží predstaviť vyčerpávajúci zoznam všetkých aspektov charizmy.
2. Tento text vychádza zo skúsenosti Národných spoločenstiev, ale ide ešte ďalej, za to, čo sa aktuálne žije v tej či onej komunite. Povolanie CVX a charizma CVX sú ideálom a výzvou pre nás všetkých. Zaangažovanie skúsených členov CVX je rozhodne nevyhnutné k tomu, aby návrhy mohli byť implementované v každom Národnom spoločenstve. My všetci však musíme bez prestania pokračovať v obnovovaní nášho osobného života a nášho života v spoločenstve v súlade s našou charizmou.

I. ČLOVEK AKO ČLEN CVX

A. HĽADAŤ A NACHÁDZAŤ SVOJE POVOLANIE V CIRKVI

1. *Osobné povolanie*

3. Veríme, že všetci členovia CVX sa budú podľa svojho vlastného povolania v Cirkvi podieľať na Kristovom poslaní. „*Naše Spoločenstvo CVX tvoria kresťania: muži a ženy, dospelí i mladí zo všetkých spoločenských vrstiev, ktorí chcú vernejšie nasledovať Ježiša Krista a spolupracovať s ním na budovaní Kráľovstva a ktorí považujú Spoločenstvo CVX za svoje konkrétne povolanie v rámci Cirkvi*“.⁶
4. Základom formácie a obnovy CVX je *hodnota každej osoby* a presvedčenie, že každý má *povolanie od Boha* a toto povolanie zahŕňa všetky aspekty jeho bytia. Boh povoláva každého. Boh je iniciatívny, ale rešpektuje našu osobnú slobodu. Každý môže objaviť toto volanie, keď mu načúva a akceptuje Božie priania. Toto Božie volanie je osobným povolaním, ktoré sa samo odhaľuje v našich najhlbších náklonnostiach a našich

⁶ „Všeobecné princípy Spoločenstva kresťanského života 4

najautentickejších túžbach. Naša slobodná odpoveď na Božie volanie je to, čo dáva nášmu životu zmysel a dôstojnosť.

5. Keď náš osobný život, našu rodinu, prácu a občiansky život pochopíme ako odpoveď na Pánovo volanie, oslobodí nás to od náchylnosti poddať sa okolnostiam, v ktorých sa nachádzame. Zároveň nás to pohýňa k tomu, aby sme sa vzopreli tlaku konformity, ktorá sa nám snaží vnútiť určitý životný štýl alebo stav.
6. Každý hľadá vo svojom osobnom povolaní konkrétnu cestu ako žiť *univerzálne povolanie* ľudskej rodiny, ktoré je pozvaním ku spoločenstvu s Otcom cez Syna v Duchu lásky. Keď svoje poslanie realizujeme ako láskyplnú odpoveď na Pánovo volanie, postupne tým naplňame aj cieľ nášho života, ktorý spočíva v rozvíjaní plného spoločenstva s Bohom a s ľudskou rodinou.
7. V tomto dokumente je CVX prezentované ako osobitné povolanie v rámci Cirkvi. Ale toto povolanie môže byť pochopené iba vo svetle základného povolania každého kresťana.

2. Povolanie kresťana

8. Kresťanský život je odpoveďou na Ježišovo volanie nasledovať Ho a nechať sa premieňať Jeho Duchom. To je Otcov zámer s nami.⁷ Kristus nás pozýva, aby sme Ho nasledovali v Jeho živote a smrti tým, že z milosti Ducha prijmemo tie isté pocity a postoje, ktoré mal On a ktoré sú vytýčené v blahoslavenstvách,⁸ aby sme aj my mohli prejsť zo smrti do pravého života.⁹
9. Pán nás pozýva k dôvernému vzťahu s Ním¹⁰ a k spolupráci s Ním na Jeho poslaní ohlasovať Dobrú zvesť a budovať Božie kráľovstvo.¹¹
10. Na toto Pánovo volanie odpovedáme vo viere tým, že prijímame Jeho slovo a dar Jeho Ducha, ktorým nás Otec posväcuje pre poslanie Krista Kňaza, Proroka a Kráľa. Krst je sviatostný znak

⁷ „Veď v ňom si nás ešte pred stvorením sveta vyvolil... v láske...aby sme sa skrze Ježiša Krista stali jeho adoptovanými synmi.“ (Ef 1,4-5).

⁸ Mt 5,3-12

⁹ „Aby som poznal Krista, moc jeho zmŕtvychvstania a účasť na jeho utrpení tým, že sa mu pripodobním v smrti, aby som tak nejako dosiahol aj vzkriesenie zmŕtvych.“ (Flp 3,10-11).

¹⁰ „Nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetko, čo som počul od svojho Otca. Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás...“ (Jn 15,15-16).

¹¹ „Ako mňa poslal Otec, aj ja posiadam vás.“ (Jn 20,21)

tohto včlenenia sa do Kristovho tela, Cirkvi, spoločenstva Jeho nasledovníkov.

11. Božie volanie je votkané do našich prirodzených darov a okolností našej osobnej a spoločenskej histórie.
12. Kresťanské povolanie je pozvanie *preusporiadať* celý svoj život tým, že Ježiša umiestnime do svojho streda. V kresťanskom povolaní nachádzame inšpiráciu pre voľbu nového životného štýlu, silu vytrvať a radostne ohlasovať Dobrú zvesť chudobným¹², milovať a odpúšťať.
13. **Pre dospelých**, ktorí už majú svoje rodiny a profesionálne životy, sa otázka ako nasledovať Ježiša, bude týkať predovšetkým *spôsobu ako žiť* svoje povinnosti, aby postupným a hlbokým spôsobom premieňali svoje vzťahy k iným, k svojmu materiálnemu zabezpečeniu a k sebe samým. V Ignácovom jazyku smeruje odpoveď na túto otázku *k zmene alebo reforme vlastného života*.
14. **Mladých ľudí**, ktorí sa ešte nerozhodli, čím chcú byť alebo čo chcú robiť, otázka, ako nasledovať Ježiša, nevedie len k novému *spôsobu života*, ale zároveň im pomáha slobodnejšie konať ich *životné voľby* (rodina, celibát, kňazstvo, rehoľný život, profesia).
15. Povolanie je úzko spojené s poslaním. Kresťanom, ktorí prehlbujú svoj priateľský vzťah s Pánom, Pán zveruje poslanie. Povolanie začína vtedy, keď Boh vstupuje do života človeka, ale vyžaduje si to čas kým premení jeho srdce a úplne ho pripúta ku Kristovi. Poslanie, ktoré nám zveruje Kristus, je hlboká, trvalá a stále rastúca túžba, ktorá sa zrodila z tohto puta.¹³
16. Členovia CVX rozoznávajú svoje osobné povolanie v Cirkvi v tejto osobitnej forme kresťanského života. Osobitné povolanie členov CVX úzko súvisí s rozlišovaním ich apoštolského poslania, t. j. druhu služby, ktorú je každý kresťan povolaný vykonávať v Cirkvi pre evanjelizáciu sveta.

3. **Konkrétne povolanie CVX**

17. Povolanie CVX konkretizuje univerzálne kresťanské povolanie prostredníctvom troch základných charakteristík:

¹² Lk 4,14-21

¹³ „Vtedy ustanovil Dvanásťich, aby boli s ním a aby ich posielal kázať...“ (Mk 3,14)

3.1 Ignaciánske povolanie

18. Charizma a spiritualita CVX sú ignaciánske. To znamená, že prameňom tejto charizmy a typickým nástrojom spirituality CVX sú Duchovné cvičenia sv. Ignáca.¹⁴
19. Všeobecné princípy zdôrazňujú ignaciánsky charakter CVX tým, že sa v texte odvolávajú na skúsenosť *Duchovných cvičení* a na ignaciánsku charizmu. Vyzdvihujú centrálné postavenie osoby Ježiša Krista. Svojimi explicitnými zmienkami o ignaciánskom pôvode činnosti CVX a význame *apoštolského rozlišovania* v otváraní sa pre najnaliehavejšie a univerzálne Pánovo volanie jasne naznačuje, že rozlišovanie sa má stať bežným spôsobom rozhodovania.
20. Spôsob života CVX je formovaný prvkami *ignaciánskej kristológie*, je: jednoduchý, v solidarite s chudobnými a tými, čo žijú na okraji spoločnosti, integruje kontempláciu a aktivitu, vo všetkom žije život lásky a služby v Cirkvi, vždy v duchu rozlišovania. Ignaciánska kristológia pramení z kontemplácie *Vtelenia*, kde je vyjavené Ježišovo poslanie. Vyviera z kontemplácie Toho, ktorý je poslaný Otcom spasit' svet, ktorý si spomedzi tých, ktorí sami seba pokladajú za slabých a hriešnikov,. osobne vyberá a volá tých, ktorých On chce, aby s Ním spolupracovali. Vyplýva z nasledovania Ježiša – *Večného Kráľa*, ktorý sa zriekol seba samého,¹⁵ aby žil život chudoby a pokory, zjednotiac sa s Ním; v Jeho utrpení a vzkriesení, kde sila Ducha pretvára Cirkev na Kristovo telo.
21. Ignaciánska spiritualita tiež vysvetľuje *maríánsky charakter* CVX charizmy. Máriina úloha v Spoločenstve je v podstate rovnaká ako jej úloha v Duchovných cvičeniach a v Ignácovej duchovnej skúsenosti. Ježišova Matka je neustále prítomná po boku svojho Syna, je sprostredkovateľkou a zároveň inšpiráciou a vzorom odpovede na Jeho volanie a spoluprácu s Ním na Jeho poslaní.
22. Vo svetle základnej skúsenosti Duchovných cvičení má CVX ako svoju víziu integráciu viery a života po každej stránke: osobnej, spoločenskej, profesionálnej, politickej a duchovnej.
23. Spiritualita Duchovných cvičení posilňuje osobitý charakter tohto kresťanského povolania.

¹⁴ „Naše povolanie nás pozýva žiť spiritualitu, ktorá nás otvára a disponuje na všetko, čo si Boh praje v každej konkrétnej situácii nášho života.“ (Všeobecné princípy 5).

¹⁵ Flp 2,7

24. Ignaciánske *magis* považuje za vzor našej odpovede na univerzálne volanie k svätosti hľadanie toho, čo je na „väčšiu slávu Božiu“ a vernejšie nasledovanie Ježiša Krista¹⁶ cez „cennejšie a významnejšie obetovanie“.¹⁷
25. Kristus sa v ignaciánskej spiritualite zjavuje ako „človek pre iných“ a nasledovať Ho znamená dávať seba samého do služby pre našich bratov a sestry, čo je zjavne *apoštolský* spôsob chápania Božieho kráľovstva. Členovia CVX sú kresťania, ktorí „chcú vernejšie nasledovať Ježiša Krista a spolupracovať s Ním na budovaní Kráľovstva“.¹⁸
26. Napokon, Duchovné cvičenia, a tým aj naša spiritualita, zdôrazňujú *ekleziálny charakter* apoštolskej služby. Cirkev sa na každom poslaní zúčastňuje v takom rozsahu, v akom je prijaté od Krista. „*Jednota s Kristom vedie k jednote s Cirkvou, kde Kristus tu a teraz pokračuje vo svojom diele spásy.*“¹⁹
27. Ignaciánsky charakter CVX²⁰ a jeho členov nachádza svoje vyjadrenie v pravidelnom praktizovaní ignaciánskeho spôsobu modlitby, dennej reflexie, hodnotenia a apoštolského rozlišovania (osobného rovnako ako aj v spoločenstve) a v častej účasti na sviatostiach.

3.2.1 Povolanie k životu v spoločenstve²¹

28. Členovia CVX žijú ignaciánsku spiritualitu v spoločenstve. Pomoc bratov a sestier, ktorí zdieľajú to isté povolanie, je nevyhnutná pre náš rast vo vernosti nášmu povolaniu a poslaniu. Ba čo viac, spoločenstvo samo o sebe je podstatnou súčasťou apoštolského svedectva o CVX.
29. „*Aby sme našich členov lepšie pripravili na apoštolské svedectvo a službu, zvlášť v našom každodennom živote, spájame sa do spoločenstva ľudí, ktorí cítia naliehavejšiu túžbu*

¹⁶ Všeobecné princípy 4.

¹⁷ DC 97, 104, atď.

¹⁸ Všeobecné princípy 4.

¹⁹ Všeobecné princípy 6.

²⁰ Ignaciánske dedičstvo možno prirovnať k veľkému úrodnému stromu v záhrade Cirkvi. Hlavnou vetvou stromu je bezpochyby Spoločnosť Ježišova, ale *ignaciánsky* nie je synonymom pre *jezuitský*. Spiritualita Duchovných cvičení živí tiež iné rehoľné a laické skupiny, z ktorých každá vyjadruje v svojím vlastným spôsobom svoju charakteristickú ignaciánsku charizmu. Práve medzi týmito skupinami, má svoje špeciálne miesto aj Mariánska kongregácia, predchodca CVX.

²¹ Tento rozmer povolania CVX je podrobne opísaný v osobitnej časti (č. 125-163).

*zjednotiť svoj ľudský život vo všetkých jeho rozmeroch, v plnosti našej kresťanskej viery a v súlade s našou charizmou.*²²

3.3 Laické povolanie

30. CVX je vo Všeobecných princípoch definované ako združenie, nie laikov, ale veriacich: „*Naše Spoločenstvo CVX tvoria kresťania: muži a ženy, dospelí i mladí zo všetkých spoločenských vrstiev...*“²³
31. Akokoľvek, v zrelosti času stáleho záväzku je povolanie CVX špecifickým laickým povolaním so svojimi úlohami a svojimi charakteristikami: „*Túto jednotu života sa snažíme dosiahnuť tým, že odpovedáme na Kristovo volanie vo svete, v ktorom žijeme.*“²⁴

4. Profil osoby povolanej do CVX

32. CVX povolanie predpokladá určité schopnosti, a to tie, ktoré sú potrebné k vykonaniu si Duchovných cvičení a ktoré človeku umožňujú stretnúť sa s Bohom. Nejde tu o niečo už získané, ale o potenciál. Sv. Ignác, keď chcel vyjadriť takúto schopnosť, používal výraz „*tener subiecto*“. *Tener subiecto* má dynamický

²² Všeobecné princípy 4.

²³ Všeobecné princípy 4.

²⁴ Všeobecné princípy 4; V roku 1946 pápež Pius XII. povedal: „Veriaci, presnejšie veriaci laici nachádzajú seba samých v predných líniách života Cirkvi; pre nich je Cirkev oživujúcim princípom ľudskej spoločnosti. Preto by mali mať vždy jasné vedomie, že nepatria iba do Cirkvi, ale že sú Cirkvou“ (AAS 38, 1946, s. 149).

Druhý vatikánsky koncil spracoval tú istú tematiku nasledovne: „Pre laikov je vlastný a charakteristický svetský ráz... Vlastným povolaním laikov je hľadať kráľovstvo Božie tým, že sa zapodievať častými záležitosťami a usporadujú ich podľa Boha. Žijú vo svete, to jest venujú sa všetkým svetským povinnostiam a prácam každého druhu vo zvyčajných podmienkach rodinného a spoločenského života, s ktorými ich existencia, takpovediac, zrástla. Tam ich volá Boh, aby vykonávaním svojho zamestnania v duchu evanjelia sa zvnútra s ňou kvas pričinovali o posvätenie sveta, a tak urobili Krista zjavným ostatným ľuďom, najmä svedectvom svojho života, jasom svojej viery, nádeje a lásky. Je teda ich osobitnou úlohou postaviť všetky časné veci, s ktorými sú úzko spätí, do takého svetla a usporadúvať ich takým spôsobom, aby sa vždy diali a zveľaďovali podľa Krista a boli na chválu Stvoriteľa a Vykupiteľa“ (LG 31).

A pápež Ján Pavol II. napísal: „Tak sa stáva „svet“ oblasťou a prostriedkom splňania kresťanského povolania laikov, pretože sú určení k tomu, aby v Kristovi oslavovali Boha Otca. Preto môže Koncil poukázať na špecifický význam Božieho povolania, ktoré je adresované laikom. Nie sú povolaní k tomu, aby opustili svoje miesto vo svete... Krst obsahuje skôr poslanie, ktoré sa vzťahuje práve na ich situáciu vo svete... A tak bytie vo svete a konanie vo svete predstavujú pre laikov nielen antropologickú a sociologickú danosť, ale aj – a predovšetkým – špecificky teologickú a cirkevnú“ (Christifideles Laici 15).

význam: jednotlivec sa stáva postupne, „subiecto“ (pripraveným) alebo naopak, nepripraveným; môžeme ísť dopredu alebo dozadu, ale nikdy nie sme nehybní, nikdy nezostávame na tom istom mieste.

33. Poznámky k Duchovným Cvičeniam²⁵ nám ponúkajú obraz dospelého exercitanta. Tento obraz je niekedy východiskovým bodom a niekedy cieľovou stanicou. Sú to minimálne podmienky dané Ignácom k tomu, aby sme mohli podniknúť toto dobrodružstvo a tiež výsledky tohto dobrodružstva. Inými slovami, charakteristické črty, ktoré definujú vhodnú osobu, musia byť istým spôsobom prítomné už na začiatku. Ignác prispôbil Duchovné cvičenia, tak aby si ich mohol vykonať každý, ale zároveň odporúča, že táto možnosť by nemala byť ponúknutá každému bez rozdielu. Okrem toho v opise exercitanta a požadovaných podmienok pre uskutočnenie Duchovných cvičení Ignác vopred predpokladá, že ktokoľvek si želá mať túto skúsenosť, chce predovšetkým „*milovať a slúžiť božskej Velebnosti*“²⁶. A toto sú tiež typické charakteristiky osoby, ktorá je najvhodnejšia k tomu, aby sa stala členom CVX.
34. Tieto osobné charakteristiky, ktoré musia byť určitým spôsobom prítomné už na začiatku ignaciánskej skúsenosti, je možné rozdeliť do dvoch kategórií.
35. **Z ľudského hľadiska:**
- schopný čeliť realite, vnímavý na spoločenské a politické dianie, ktoré nás obklopuje, schopný komunikovať a slúžiť iným zmysluplným spôsobom;
 - so silnou túžbou viesť nadšený a dynamický život, a to aj vtedy, ak sa tieto ideály, prinajmenšom na krátky čas, prelínajú s osobnými ambíciami;
 - nespokojný so sebou samým, so svojim malým svetom, ale pripravený meniť svoj pohľad na svet a životný štýl.
36. **Súvisiace so skúsenosťou s Bohom:**
- hnaný túžbou²⁷, stretnúť a nasledovať Ježiša Krista²⁸;

²⁵ DC 1-20.

²⁶ DC 233.

²⁷ Túžby sú pre sv. Ignáca podstatné. Pre neho znamená ľudská existencia v podstate znamená byť schopný mať túžby. U Ignáca závisí schopnosť človeka rásť vo svätosti a prinášať apoštolské ovocie na síle jeho túžob. Pre sv. Ignáca je túžba hnacím motorom, ktorá umožňuje človeku chcieť, snívať, konať a milovať. Ľudská bytosť je niekto s túžbou po spravodlivosti, pokoji a láske: s túžbou po Bohu. Čím viac človek živí svoju vnútornú

- s láskou k Ježišovi a Jeho poslaniu túžiť po hlbšom vzťahu s Ním, po takom vzťahu, ktorý dáva nový smer a ak treba pretvorí naše potreby a snahy, uzdraví naše rany a slabosti;
- vedomý si toho že som hriešnik, *ale milovaný a vyvolený Kristom*,
- otvorený potrebám iných, pripravený slúžiť im a pripojiť sa k všetkým, ktorí sa usilujú budovať ľudskejší a božskejší svet;
- zodpovedný člen Cirkvi, stotožnený s jej odkazom a angažovaný v jej poslaní.

5. Hľadať a nachádzať individuálne povolanie v CVX

37. *Základným cieľom formácie laikov je stále jednoznačnejšie objavenie vlastného povolania, ako aj rastúca ochota žiť toto povolanie v naplňaní vlastného poslania.*²⁹
38. Pri procese objavovania povolania do CVX, musíme vziať do úvahy dve veci. Po prvé, či osoba, ktorá si praje žiť toto povolanie, má zodpovedajúce predpoklady. Po druhé, ak aj má, ako je ich možné upevňovať a ako tejto osobe pomôcť pri spoznávaní toho, že ju Boh volá k prijatiu spôsobu života CVX. Tieto záležitosti formačného procesu CVX vo vzťahu k povolaniu sú založené predovšetkým na Duchovných cvičeniach.³⁰

5.1. Kľúčová úloha Duchovných cvičení pri rozlišovaní povolania

39. Rozlišovanie povolania pre CVX sa uskutočňuje najmä prostredníctvom Duchovných cvičení, kde sa okrem základných perspektív, ktoré poukazujú na výber kresťanského spôsobu života, nachádzajú aj etapy pre rozlišovania povolania.

schopnosť vnímať túžby, tým viac je pripravený, aby ho naplnil Boh. Tak boli pre sv. Ignáca tí so silnými túžbami, aj keď boli stále hriešnikmi, vhodnými pre Duchovné cvičenia. U Ignáca nespočíva duchovný život v zachovávaní pravidiel a usmernení, ale v túžbach, ktoré Pán môže podporovať a naplniť.

²⁸ Konštitúcie 102.

²⁹ Christifideles Laici 58.

³⁰ Cieľom Duchovných cvičení je „premôcť seba samého a usporiadať svoj život“ (DC 21); „uvažovať a pýtať sa, v akom živote alebo stave chce si nami poslúžiť jeho božská Velebnosť“ (DC 135); existuje škola, ktorá nás vedie k počúvaniu Božieho volania a ktorá nám pomáha odpovedať a ktorá nás vedie k stále väčšej príprave vždy počúvať jeho božský hlas, premieňať náš celý život na veľkodušnú odpoveď Pánovi, ktorý nás volá a ktorý nás posielá. Duchovné cvičenia nás pripravujú pre život „volania – odpovede“.

40. Duchovné cvičenia sú rozhodujúce a nevyhnutné pre povolanie žiť v CVX. Sú „*prameňom a charakteristickým nástrojom našej spirituality*“³¹. Z tohto dôvodu, bez skúsenosti Duchovných cvičení nemôžeme pochopiť, a už vôbec nie žiť, povolanie CVX.
41. V úvode knihy Duchovné cvičenia sv. Ignác definuje, čo rozumie pod metódou, ku ktorej ho inšpiroval Boh a vďaka ktorej mohol mnohým pomôcť: „...*výrazom 'duchovné cvičenia' označujeme akýkoľvek spôsob spytovať si svedomie, rozjímať, kontemplovať, ústne i v duchu sa modliť a iné duchovné činnosti.*“³²
42. Pre sv. Ignáca sú Duchovné cvičenia odlišné spôsoby „*cvičenia*“ ducha. Svoju definíciu odôvodňuje slovami: „*Lebo ako prechádzať sa, kráčať a bežať sú telesné cvičenia, práve takisto sa volajú duchovnými cvičeniami všetky spôsoby pripraviť a naladiť si dušu, aby sa pozbavila všetkých nezriadených náklonností a aby po ich zbavení sa hľadala a našla Božiu vôľu v usporiadaní vlastného života na spásu svojej duše*“.
43. Preto je pre sv. Ignáca jasné, že rovnako ako telo, ktoré netrénuje, stráca svojuivosť a pohyblivosť, takisto je to s duchom, ktorý potrebuje cvičenie, aby mohol odovzdať to najlepšie a uspokojiť svoju hlbokú túžbu po naplnení.
44. Spoločenstvo kresťanského života, verné ignaciánskemu duchu, ktorý ho inšpiruje, chce, aby jeho členovia mali živého ducha, neustále sa cvičili v načúvaní Božieho volania a pohotovo odpovedali celým svojím bytím.
45. Pôvodná skúsenosť s úplnými Duchovnými cvičeniami, ako je chápaná sv. Ignácom, pokrýva obdobie približne jedného mesiaca stráveného v tichu; v rozhovore len s duchovným sprevádzajúcim. Exerцитant tu môže - ako navrhuje sv. Ignác - vyskúšať rôzne spôsoby modlitby, cvičenia samého seba a kontemplácie, uvažovania a získavania „*úžitku*“, a tým sa stáva vnímavým na to, čo mu chce Pán povedať ohľadom povolania a apoštolskej činnosti.
46. V priebehu štyroch týždňov Duchovných cvičení sa exerцитant konfrontuje so skutočnosťou, že je hriešnik milovaný Bohom, postaví sa pred osobu Ježiša Krista, s ktorým bude ďalej rásť v dôvernej blízkosti, pripravený byť a robiť vo svete to, kým je a čo robí Ježiš a urobí to i s prijatím možných následkov.

³¹ Všeobecné princípy 5.

³² DC 1.

47. Už za Ignákových čias nemal každý možnosť urobiť si 30-dňové Duchovné cvičenia. V dnešných časoch to platí ešte viac, a to zvlášť u laikov. Z tohto dôvodu, môžu byť Duchovné cvičenia prispôbené odlišným okolnostiam každej osoby, rozdelené do niekoľkých kratších častí alebo absolvované v každodennom živote, ale so všetkou vážnosťou, bez prehliadnutia niektorej časti ignaciánskej cesty. Tieto Duchovné cvičenia upravené do častí alebo do bežného života sú skutočne ignaciánskou skúsenosťou.
48. Najväčším ovocím Duchovných cvičení je nový životný štýl. Všetko to, čo exercitant zakúsil počas štyroch týždňov – blízkosť k osobe Ježiša a Jeho spôsobu života, úsilie o rozlišovanie hnutí Ducha v bežnom živote, stávanie sa „kontemplatívnym v činnosti“ – pretvára jeho životný štýl a spôsobuje, že exercitant vo väčšej miere je a koná v zhode s Božími túžbami ohľadom budovania Jeho kráľovstva.
49. CVX dúfa, že jeho členovia sú ľudia modlitby, majú schopnosť načúvať Pánovým túžbam, schopní rozoznať medzi mnohými volaniami života to, čo je najvhodnejšie pre budovanie Božieho kráľovstva. Z tohto dôvodu dáva CVX k dispozícii školu Duchovných cvičení, ktoré podľa listu sv. Ignáca pre Manuela Miona sú: *„to najlepšie, čo som mohol vymyslieť, skúsiť a pochopiť v tomto živote, pre pomoc niekomu urobiť ho lepším, ako aj byť schopným priniesť výhody, pomoc a zisk pre mnoho ďalších“*.³³
50. Preto pre členov CVX nie sú Duchovné Cvičenia voľiteľnou skúsenosťou, ktorú je možné urobiť alebo nie, alebo ak si ich raz vykonajú patria do archívu minulosti. Sú základnou, životodarnou skúsenosťou, ktorá je súčasťou ich povolania. Na druhej strane je to skúsenosť, ku ktorej sa budú vždy vracieť a ktorej vplyv na každého človeka musí byť stále udržiavaný pri živote a obnovovaný.
51. Duchovné cvičenia nie sú skúsenosťou, v ktorej apoštolský život dosahuje svoj vrchol, ale skôr počiatočná, rozhodujúca skúsenosť pre osobnú apoštolskú voľbu, ktorú daná osoba žije po celý zvyšok svojho života.

³³ November 16, 1536

5.1.1 Úrovne Božieho volania

▪ OTCOVO volanie k životu: Nádhera ľudskej bytosti

52. Otec nás stvoril, aby sme žili v plnosti, stvoril nás na svoj obraz a podobu, nazval mužmi a ženami,³⁴ požehnal nás, aby sme sa plodili a rozmnožovali, naplnili zem a podmanili si ju a poznali dobro, ktoré spočíva vo všetkých veciach. Nový Zákon odkrýva všetku nádheru ľudskej bytosti, ktorá stvorená v Kristovi, je povolaná k božskému životu v spoločenstve s Otcom skrze Syna v Duchu lásky.
53. *Princíp a Fundament* nám pripomínajú, že všetci sme povolaní k dialógu, aby sme vo všetkom spoznávali dary a prítomnosť Boha – či v zdraví alebo chorobe, bohatstve alebo chudobe – a aby sme ako Ježiš odpovedali chválou, úctou a službou.³⁵
54. *Prvý týždeň* nás privádza ku konfrontovaniu sa s Božím plánom s nami a s realitou hriechu a smrti, ktoré sú príznačné pre našu osobnú i kolektívnu existenciu. V dialógu milosrdenstva, rozoznávame a pokorne priznávame našu hriešnosť a tak, plní dôvery a vďačnosti, prijímame odpustenie Boha, ktorý nás zachránil prostredníctvom Ježiša Krista. Skúsenosť Kristovej lásky, ktorý zomrel na kríži, aby nám daroval nový život v Jeho Duchu, pozýva exercitantov pýtať sa samých: „*Čo môžem urobiť pre Krista?*“ a pokračovať ďalej v Druhom týždni.
55. Každý deň rozširujeme tento živý dialóg *spytovaním svedomia*, v ktorom ďakujeme za dobrá prijaté od vecí, ľudí a udalostí.³⁶ Kontemplácia o Nadobudnutí si lásky je spôsob prežívania, ktorý nás nabáda žiadať „...o vnútorné poznanie toľkých veľkých dobier, ktoré som dostal od Boha, aby som, uznávajúc to úplne, mohol vo všetkom milovať Jeho božskú Velebnosť a Jej slúžiť“.³⁷
- ### ▪ JEŽIŠ KRISTUS nás pozýva zostať s Ním a nasledovať Ho
56. Precítienie skutočnosti, že sme zachránení Kristom a oslobodení od otroctva hriechu,³⁸ v nás vyvoláva túžbu úplne sa oddať Jeho

³⁴ Gn 1,26-30

³⁵ DC 23.

³⁶ DC 43.

³⁷ DC 233-234.

³⁸ DC 53. Prvý týždeň Duchovných cvičení sa obyčajne volá „týždeň v hriechu“. Vhodnejší názov by mohol byť „týždeň v milosti“, „týždeň v spáse“. V skutočnosti, ohniskom prvého týždňa je skúsenosť Boha ako Spasiteľa a Vykupiteľa a skúsenosť seba ako toho, ktorý zhrešil a bolo mu odpustené. Toto zjavenie sa uskutočňuje cez postavu ukrižovaného

službe a počúvať ako nás pozýva spolupracovať s Ním pri budovaní Jeho kráľovstva.³⁹ Večný Kráľ nás volá, aby sme zostali a pracovali s Ním, aby sme Ho nasledovali v Jeho utrpení a v Jeho sláve. Zostať s Ježišom a nasledovať Ho v Jeho úsilí pri budovaní Jeho Kráľovstva je jedna a nedeliteľná voľba. Nasledovať Pána znamená chcieť Ho lepšie spoznať, horlivejšie Ho milovať a dôvernejšie Ho nasledovať v Jeho poslaní.⁴⁰ To je hlavnou úlohou všetkých kontemplácií v Duchovných cvičeniach.

57. Vybrať si Krista a budovať Jeho Kráľovstvo znamená v ignaciánskej spiritualite voľiť si celého Krista. Spoznať, milovať a slúžiť Jeho bratom a sestrám znamená milovať Krista, ktorý je „opravdivým životom“⁴¹, horlivejšie a dôvernejšie Ho nasledovať. Je to tiež vyvyšovanie Krista a zmierovanie všetkého skrze Neho a v ňom, takže Otec môže byť všetko vo všetkom.⁴²
58. CVX napĺňa táto veľká túžba: nasledovať Ježiša Krista dôvernejšie a spolupracovať s Ním na budovaní Jeho Kráľovstva.⁴³

▪ DUCH SVÄTÝ nás pobáda k väčšej vernosti v nasledovaní Krista

59. Ignác bol učiteľom, ktorý učil zo skúseností. Jeho spiritualita nie je založená na abstraktných princípoch dokonalosti, ale na konkrétnej Boha, blízkej a mimoriadnej, ktorú v živote zakusujeme. Tí, ktorí si robia Duchovné cvičenia, sa musia na najdôležitejšie rozhodnutie: „*nájdenie stavu života, ktorý nám ponúka Boh, náš Pán*“⁴⁴ pripraviť pomocou veľmi konkrétnej metodológie: kontempláciou života Krista a zároveň pozornosťou a vnímavosťou k svojim vlastným pocitom a vnútorným pohnútkam, prostredníctvom ktorých k nim hovorí Duch Svätý a hýbe nimi.

Krista (DC 53). Pred ním nás sv. Ignác učí pýtať sa: Čo som urobil? Čo robím? Čo urobím pre Krista? Pre tých, čo boli ponorení alebo uzamknutí vo vlastnej tmavej priepasti, spása je predstavená ako brána vonku zo seba samého, ako plavba k iným. Hriech, v ktorom sme boli ponorení alebo v ktorom sme boli uzamknutí, teraz sa myslí ako ponúknutie slobody a spásy, volanie Večného Kráľa. Odpovedať na to nielen s úsudkom a rozumom, ale aj s celou odovzdanosťou, je cesta oslobodenia.

³⁹ DC 95.

⁴⁰ DC 104.

⁴¹ DC 139.

⁴² 1 Kor 15,28.

⁴³ Všeobecné princípy 4.

⁴⁴ DC 135.

60. Skúsenosti s útechou a neútechou a rozličnými duchmi⁴⁵ tiež hrajú dôležitú úlohu pri ignaciánskych voľbách. Meditácie a Pravidlá pre robenie voľby⁴⁶ sú zamerané na ozrejenie takýchto skúseností, a tak vedú k rozlišovaniu. Ale vždy sa zaoberajú aktuálnymi skúsenosťami a nie abstraktnými želaniami, pretože Ignác je spokojný iba vtedy, keď „*bez akéhokoľvek sprostredkovateľa, Stvoriteľ sa delí so svojim stvorením a stvorenie so Stvoriteľom a Pánom*“⁴⁷.

5.1.2 Fázy v rozoznávaní povolania

61. Ignác hovorí o spoľahlivej a dobrej tvorbe „**voľby vlastného života a stavu**“. Táto „voľba“ by mala byť našou slobodnou a veľkorysou odpoveďou na Božie „volanie k povolaniu“. Ignác nám ukazuje cestu, ako sa vnútorne pripraviť na načúvanie Pánovmu volaniu a ako sa správať v závislosti na spôsoboch, v ktorých sa Boh necháva počuť.
62. Môžeme rozlišovať medzi dvoma cieľmi:
- Rozlíšiť „stav života“: laický život (v CVX alebo niekde inde), kňazstvo alebo rehoľný život.
 - Rozlíšiť „životný štýl“⁴⁸: Kľúčovým bodom tohto rozlišovania je vzťah medzi osobou a jej možnými životnými súvislosťami: rodina, priatelia, spoločenstvo, štúdium alebo práca... Nie všetky životné okolnosti sú vhodné na osobný rast a na rast v slobode potrebný k rozlišovaniu životného štýlu. Je potrebné, aby sme rozlišovanie usmerňovali k voľbe takého životného štýlu, ktorý napomáha k rastu. Často krát, keď prvým fázam nie je venovaná dostatočná pozornosť, vývoj sa zastaví.
63. Rozlišovanie povolania je proces, ktorý má svoje fázy a tie je potrebné pochopiť a podľa nich postupovať. Tieto fázy nie sú lineárne, existuje medzi nimi dynamický pohyb milosti a slobody.
64. V prvom rade sa musíme náležite *disponovať*, a to tak, že osvojíme duchovné postoje, ktoré sú nevyhnutným predpokladom k urobeniu správnej voľby:

⁴⁵ DC 176.

⁴⁶ DC 135-168;169-189

⁴⁷ DC 15.

⁴⁸ DC 189.

- Prijat' Kristove kritéria.⁴⁹
 - Rozhodovať sa v súlade s Božou vôľou.⁵⁰
 - Sústrediť naše emócie na Boha, tým, že budeme Ježiša milovať slobodným a vrúcny srdcom:
65. ▪ v „prvom stupni poníženosti“ urobíme základnú voľbu: *„...aby som vo všetkom poslúchal zákon Boha, nášho Pána, a to natoľko, že ani čo by ma urobili Pánom všetkých vecí stvorených na tomto svete, ani za záchranu vlastného života by som sa neodvážil pustiť sa do uvažovania, či mám prestúpiť niektorý Boží alebo ľudský príkaz, ktorý ma viaže ťažkým hriechom.“*⁵¹
66. ▪ v „druhom stupni poníženosti“ sa rozhodneme byť indiferentný a slobodný ku všetkým stvoreným veciam, a to do takej miery, že sa za žiadnych okolností, nepustím do uvažovania o ľahkom hriechu, aby som úmyselne nevzdoroval Božiemu volaniu i v malej veci.⁵²
67. ▪ v „tretom stupni poníženosti“ budeme hľadať **magis** a stále viac sa stotožňovať s Duchom chudobného a pokorného Krista.⁵³
68. Na druhej strane musíme pozorne skúmať prejavy Pánovej vôle:
- premýšľať v Jeho prítomnosti o ciele voľby, o výhodách a nevýhodách každej možnosti vo svetle viery;
 - byť vnímavý na hnutia duchov a ich účinky (útecha alebo neútecha) v snahe rozlišovať, ktorou cestou nás Pán vedie;
 - vrúcne sa modliť o spoznanie Pánovej vôle.

5.1.3 Príprava a potvrdenie voľby uskutočnenej na Duchovných cvičeniach

69. Podľa ignaciánskej tradície Duchovné cvičenia sú najlepším miestom pre rozlišovanie povolania. Ignác veľmi dobre vedel, že nemôžeme robiť Duchovné cvičenia s cieľom zvoliť si svoj životný stav bez dobrej prípravy. Táto príprava môže trvať primerané časové obdobie, ale nemala by pokračovať do

⁴⁹ Dve zástavy (DC 136-148).

⁵⁰ Tri kategórie ľudí (DC 149-157).

⁵¹ DC 165.

⁵² DC 166.

⁵³ DC 167.

neurčita, aby sa nakoniec voľba nestala nemožnou. I keď tretí a štvrtý týždeň Duchovných cvičení sú už obdobím potvrdenia voľby, ktorá bola uskutočnená v druhom týždni, je tiež dobré mať k dispozícii čas potrebný na potvrdenie a jasnejšie spoznanie Pánovho volania cez všetko, čo sa nám vnútorne a navonok stane pri našom kontakte so svetom.

70. V období prípravy, rovnako ako aj počas obdobia potvrdenia výberu, nás Ignác pozýva vyskúšať rôzne situácie, ktoré on nazýva skúsenosťami alebo probáciami a tiež nechať sa duchovne sprevádzať niekým, kto nám môže pomôcť rozoznať Pánovo volanie.

5.2 Využívanie skúseností alebo probácií

71. Tieto skúsenosti, ktoré tvoria súčasť prípravy na Duchovné cvičenia, nie sú iba skutočnou službou, ale predovšetkým môžu zaradiť osobu do priaznivej súvislosti, uvedomujúc si nové volania od Pána. Je dôležité, aby sme si v rámci prípravy a potvrdenia voľby poznačili akékoľvek duchovné hnutia a ich účinky, ako sv. Ignác navrhuje v *druhej dobe* pre konanie dobrej voľby.⁵⁴
72. Prostredníctvom týchto skúseností, ktoré nás môžu posunúť hlbšie⁵⁵, sa snažíme stať sa vnímavejšími pre Božiu vôľu v spoločenstve a prostredníctvom spoločenstva. Táto citlivosť nás pripravuje pre voľbu a jej dôsledky nás v nej potvrdzujú.
73. Niekoľko možných oblastí skúseností:
- skúsenosti s otvorením sa svetu utrpenia a biedy,
 - účasť na apoštolskej činnosti a službe za okolností, ktoré nie sú úplne bežné a obsahuje v sebe určité riziko, aby sme mohli otestovať svoj charakter a slabosti, ale predovšetkým, aby sme svoj vlastný život žili ako dar,
 - absolvovať štúdium a formáčne programy s jasným apoštolským úmyslom, aby sme „pomohli dušiam...“,
 - škola modlitby ako príprava na skúsenosť Duchovných cvičení, začínajúc s duchovným sprevádzaním, účasťou na obnovách a ľahších Duchovných cvičeniach atď.

⁵⁴ DC 176.

⁵⁵ DC osoba...nachádza viac chuti a duchovného zmyslu“2

74. Charakter voľby, skúsenosti alebo probácie a spôsob ich prezentácie bude závisieť od stavu rozlišovania povolania, do ktorého sa daná osoba dostala. Preto je dôležité brať do úvahy vek osoby rozlišujúcej svoje povolanie do CVX. Dospelým laikom, ktorí už majú zvolený svoj životný stav, budú navrhované iné skúsenosti ako mladým ľuďom, ktorí budú pri rozlišovaní povolania hľadať svoj životný stav.

5.3 Individuálne duchovné sprevádzanie

75. Duchovné sprevádzanie nie je o tom, že si pýtame radu alebo návod, nato, čo by sme mali robiť. Je o zdieľaní našej skúsenosti s niekým skúseným s cieľom lepšie počuť, čo Boh hovorí a čo si želá. Niekedy nám sprievodca môže poskytnúť vysvetlenie alebo ponúknuť radu, ale toto by sa malo diať skôr výnimočne a nemalo by to byť pravidlom. Duchovné sprevádzanie je neoddeliteľnou súčasťou skúmania a hľadania pravého povolania.⁵⁶ Je zvlášť vhodné pred ročnými Duchovnými cvičeniami a po nich.

B. BYŤ K DISPOZÍCII PRE POSLANIE

1. Význam poslania

1.1 Ježišovo poslanie⁵⁷

76. V Evanjeliách, hlavne v Jánovom, je Ježiš predstavený ako ten, ktorého poslal Otec. Byť poslaný je presne to, čo dáva zmysel Jeho životu a Jeho prítomnosti medzi nami. Osobe Ježiša nemôže porozumieť inak než cez pochopenie poslania, ktoré

⁵⁶ Predpokladom duchovného sprevádzania je predovšetkým vzájomná dôvera, ktorá sa pred sprevádzajúcim prejavuje v otvorenosti srdca a vyžaduje absolútnu diskretnosť. Pre sprevádzajúceho je dôležité, aby bol dôkladne oboznámený s Poznámkami k DC 1-20, aby poznal proces duchovného rastu a požiadavky apoštolského povolania. Tiež je dôležité, aby sprevádzajúci do svojho vlastného života začlenil nevyhnutnosť presadzovania spravodlivosti a medzikultúrneho dialógu ako základného rozmeru evanjelizácie.

⁵⁷ Na začiatku každého poslania je vzťah s Ježišom. Ježiš je prítomný nie iba v našom vlastnom srdci, ale aj v jeho Tele, ktorého naša miestna skupina CVX je článkom; a okrem toho On je prítomný v tých, ku ktorým my sme poslaní – rodina, priatelia, pracovisko, rozsiahla komunita, osobitne tí, ktorí sú v núdzi. A preto poslanie sa stáva živé a povzbudzuje nás, keď táto trojitá Ježišova prítomnosť rezonuje a vzájomne pôsobí – Ježiš prítomný v našom srdci; Ježiš prítomný v našej skupine CVX; Ježiš prítomný v tých, ku ktorým sme poslaní.

Mu Otec zveril. Na druhej strane, poslanie nie je niečo, čo Ježišovi patrí, je to dar, ktorý dostal od Otca.⁵⁸

77. Ježiš žije toto poslanie v úplnom spoločenstve s Otcom.⁵⁹ Z tohto dôvodu naj dôvernejšou Ježišovou realitou je to, že je Synom. Jeho život je Otcovým životom, ktorý mu Otec dal.⁶⁰ Je to ten istý život, ktorý On dá ľudstvu, a tak veriaci budú tí, ktorí žijú životom Syna.⁶¹
78. Poslaním Ježiša - Syna je to, čo Mu zveril Otec. Ježiš vie, že nie je vlastníkom tohto poslanca: On neprišiel na tento svet „sám od seba“, ale aby vykonal svoje poslanie, pretože Otec a On sú jedno a žijú v plnom spoločenstve s Duchom (Boh je Trojica a je spoločenstvo).⁶²
79. Konkrétnym cieľom tohto poslanca bude, aby sa všetci muži a ženy, ktorí sú milovaní Otcom, stali jedno s Trojjediným Bohom: dokonca aj teraz sme povolaní žiť v plnosti samého Boha.⁶³ Ježiš je poslom a zároveň posolstvom.⁶⁴

1.2 Poslanie Cirkvi

80. Cirkev je „zhromaždením tých, ktorí s vierou hľadajú na Ježiša ako na pôvodcu spásy a na základ jednoty a pokoja, a ustanovil Cirkev, aby bola všetkým i každému osobitne viditeľnou sviatosťou tejto spásanosnej jednoty.“⁶⁵ Cirkev je sviatosťou spásy v konkrétnej histórii sveta.⁶⁶
81. Prostredníctvom činnosti Ducha Svätého Cirkev predstavuje ruky a nohy vzkrieseného a živého Ježiša. Cirkev uskutočňuje to isté poslanie ako Syn. Cirkev je sviatosťou poslanca Syna, ktorá vedená Duchom, kráča históriou smerom k plnosti spoločenstva všetkého s Kristom a – v tom istom Duchu – smerom k plnosti života s Otcom. Keby Cirkev nekonala

⁵⁸ „Nezostúpil som z neba, aby som plnil svoju vôľu, ale vôľu toho, ktorý ma poslal“ (Jn 6,38; Jn 4,34; 5,30; 9,4-5; 14,24).

⁵⁹ „Ten, ktorý ma poslal, je so mnou...“ (Jn 8,29; 3,35; 17,7-8; 5,19).

⁶⁰ „Lebo ako Otec má život sám v sebe, tak dal aj Synovi, aby mal život sám v sebe“ (Jn 5,26).

⁶¹ „Ako mňa poslal živý Otec a ja žijem z Otca, aj ten, čo mňa je, bude žiť zo mňa“ (Jn 6,57).

⁶² Jn 10,30.38; 11,41-42; 13,1-3; 13,9; 14,20; 16,28

⁶³ „...aby láska, ktorou ma miluješ, bola v nich a aby som v nich bol ja“ (Jn 17,21.24.26).

⁶⁴ „Ja som cesta, pravda a život. Nik nepríde k Otcovi, iba cez mňa“ (Jn 14,6).

⁶⁵ Lumen Gentium 9

⁶⁶ LG 1

v duchu Synovho poslania, nebola by ničím, stratila by svoj zmysel.⁶⁷

1.3 Sviatosťný rozmer poslania

82. Ježiš je sviatosťou Otcovej lásky. Cirkev, sviatosť Ježiša, je život a spása pre celé ľudstvo. Otcovo povolanie, zrodené v láske, je uskutočnené v Ježišovi a v Jeho poslaní; Ježišovo povolanie k láske, je uskutočnené v Cirkvi a v jej poslaní. A toto poslanie Cirkvi sa rozvíja v poslaní tých, ktorí sú povolani a zhromaždení láskou Otca k Cirkvi.
83. Každý kresťan je predovšetkým niekým, kto je uchvátený Božou láskou. Toto spojenie s Pánom (povolanie) naberie konkrétnu podobu, rozvinie sa a uskutoční práve vtedy, keď kresťania príjmu Ducha a budú vyslaní do sveta, aby prostredníctvom Cirkvi a v nej naplnili svoje poslanie.
84. V súhlase so špecifikami každej z chariziem, ktoré povstávajú v kresťanskom spoločenstve, Cirkev zveruje Ježišovo poslanie všetkým kresťanom. To, že sme skutočne poslaní musí byť vyjadrené prostredníctvom špecifických znakov. Poslanie zverené Otcom sa uskutočňuje cez nás, ktorý sme Ježišovým telom. Poslanie zverené Ježišom sa uskutočňuje prostredníctvom členov Cirkvi. Poslanie každého veriaceho a každej skupiny veriacich, spoločenstva a miestnej Cirkvi sa uskutočňuje prostredníctvom primeraných viditeľných znakov. Každá cirkevná charizma bude vyjadrovať to, že je „poslaná“ svojim vlastným špecifickým spôsobom.⁶⁸
85. Poslanie naznačuje, že niekto posielal a že niekto je poslaný uskutočniť Ježišovo veľké poslanie v Cirkvi a prostredníctvom nej.

⁶⁷ Jn 17,17

⁶⁸ Charizma laických združení je vyjadrená cez skutočnosť *poslaný v poslaní*, cez proces spoločného rozlišovania a cez konkrétne podoby, ktoré sú v nich samých rozlišujúce. Tykajúc sa charizmy rehoľného života, to vyjadruje jej poslanie súvisiacim rozlišovaním k záväzku poslušnosti. V oboch prípadoch to predpokladá hľadanie Božej vôle a splnenie toho, ako cirkevné poslanie.

1.4 Prorocký rozmer poslania

86. Ježišovo poslanie sa v Novom Zákone vysvetľuje a chápe ako prorocké poslanie. Ježiš je „prorok“ *par excellence*⁶⁹, ktorý cez svoje slová a svoje konanie (slovo + skutok) uskutočňuje poslanie, ktoré mu zveril Otec. Poslanie nie je jednoducho spôsob myslenia alebo spôsob existencie vo svete, ale sú to skôr *konkrétne skutky*⁷⁰ a *slová*⁷¹. Ježišovi učeníci sú pozvaní konať ako proroci, a to ich Ježiš aj učí.⁷²
87. Každý kresťan je pomazaný⁷³ pre toto prorocké poslanie. Toto je zmysel pomazania v obrade krstu.⁷⁴ Duch Svätý pomazáva pokrsteného a označuje ho nezmazateľným znakom.⁷⁵ S týmto pomazaním kresťan môže opakovať Ježišove slová: „*Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným. Poslal ma oznámiť zajatým, že budú prepustení, a slepým, že budú vidieť; utláčaných prepustiť na slobodu a ohlásiť Pánov milostivý rok.*“⁷⁶ Teda, krstným obmytím a pomazaním krizmou sa pokrstená podieľa na poslaní Ježiša Krista, nášho Spasiteľa a Mesiáša.⁷⁷

1.5 Životodarný rozmer poslania

88. Keďže sme kresťania, sme aj učeníci, a preto musíme prijať prorocké poslanie, poslanie, ktoré má veľa aspektov. Niekedy je najdôležitejšie prinášať nádej a zmysel života mužom a ženám nášho sveta, ale určite v mnohých prípadoch bude potrebné aj verejne odsúdiť a hovoriť otvorene bez strachu. Toto predpokladá istý spôsob života a myslenia, spôsob, akým čelíme životným výzvam v našej rodine, v spoločenskom, politickom a pracovnom kontexte. Preto nestačí, že tam

⁶⁹ „... mocný v skutkoch a slove ... aby vykúpil Izrael.“ (Lk 24, 19-21; Lk 4,24; Lk 7,16; 13,33; 24,19; Mk 1,22; 6,2; Mt 16,14; 21,11-14).

⁷⁰ „Ježiš im dal moc nad nečistými duchmi, aby ich vyhánali a uzdravovali každý neduh a každú chorobu“ (Mt 10,1).

⁷¹ „Otče, posväť ich pravdou; tvoje slovo je pravda ... za tých, čo skrze ich slovo uveria vo mňa“ (Jn 17,17.20; Mk 6,30).

⁷² Mt 10,40-42

⁷³ Pomazanie značí, že Boh berie majetok, ktorý je určený pre špecifické poslanie. V Starom zákone boli králi zasvätení Bohu pomazaním ich hláv olejom.

⁷⁴ „Všemohúci Boh ... začlenil ťa medzi svoj ľud, teraz ťa označuje krizmou spásy, aby si bol údom Krista kňaza, proroka a Kráľa a mal život večný“ (Obrad krstu, pomazanie svätým olejom).

⁷⁵ 2 Kor 1,21-22

⁷⁶ Lk 4, 18-19; Iz 61,1-2

⁷⁷ Christífideles Laici 13

jednoducho budeme, kresťania sú tu ako proroci, aby ohlasovali skutkami a slovami prítomnosť Božieho kráľovstva.

1.6 Mária, model pre poslanie

89. V Božom pláne Mária zastávala kľúčovú úlohu v uskutočnení poslania svojho Syna.⁷⁸ Máriu si vybrala nesmierna Božia láska. Bola povolaná a poslaná, aby splnila poslanie - porodiť tomuto svetu Syna.
90. Mária privítala toto volanie a hneď sa vydala na cestu (skutok), aby priniesla dobrú zvesť (slovo) Alžbete. Prijatie tohto tajomstva poznačilo jej život.⁷⁹ Bola predovšetkým prvou veriacou, prvým kresťanom.⁸⁰ V Márii sa naplnili nádeje a túžby po spásе, ktoré chudobní vkladali do Božej lásky. Mária bola „chudobnou Jahveho“⁸¹, ktorá uprostred svojej skutočnej chudoby vložila svoju nádej jedine do Božích rúk. Jej životný štýl, chudobný a jednoduchý, bol prorockým gestom.⁸²

2. Pole poslania CVX

91. V súlade so smernicou Druhého vatikánskeho koncilu sa poslanie laikov v CVX nechápe v obmedzujúcom zmysle alebo zavedením dichotómií. Pole poslania CVX nie je obmedzené. Rozširuje sa na Cirkev a svet v službe konkrétnym ľuďom a spoločnosti, v snahe naplniť srdce každého človeka a zmeniť nespravodlivé spoločenské štruktúry tým, že budeme prinášať Evanjelium všetkým ľuďom, v každej situácii a za každých okolností.⁸³
92. Vzhľadom k laickému charakteru povolania CVX a súčasnej situácii vo svete, ktorá je poznačená vážnou nespravodlivosťou usporiadania spoločnosti a odsúvaním veľkej časti ľudskej rodiny, ktorá žije v chudobe a biede na okraj spoločnosti, služba, do ktorej je CVX prioritne povolaná vo svetle voľby uprednosťovať chudobných, je zasadzovanie sa za spravodlivosť.

⁷⁸ Všeobecné princípy 9

⁷⁹ Lk 2,19,51

⁸⁰ Lk 1,45

⁸¹ Toto je zmysel Magnifikatu, ktorý vyjadruje očakávania všetkých chudobných (Lk 1,46-56). Je inšpirovaný piesňou Anny, mladej ženy, ktorá dúfala, že Boh zasiahne (1 Sam 2,1-10)..

⁸² Lk 10,21; Mt 11,25-27; Mt 10,4

⁸³ Všeobecné princípy 8.

93. Je to Božia láska, ktorá nás ako členov CVX pobáda k tomu, aby sme premenili svet tak, aby všetky Božie deti mohli žiť v dôstojnosti. Mali by sme sa snažiť vidieť Ježiša vo všetkých mužoch a ženách, pretože s každým z nich sa Ježiš stotožnil, a zvlášť s tými, ktorí sú vo veľkej núdzi.⁸⁴ Angažovanosť za slobodu a spravodlivosť nám dáva zmysel iba vtedy, keď ju motivuje Kristov Duch a je prejavom viery a lásky.
94. Zasadzovanie sa za spravodlivosť môže nadobúdať rôzne formy v závislosti od regionálnych a kultúrnych okolností a rozličných sociálno-politických situácií. Avšak, táto priorita sa musí prejavovať v našom životnom štýle a štandarde. V Duchovných cvičeniach prosíme o milosť, aby sme nasledovali Ježiša chudobného a poníženého a máme nádej, že túto milosť od Pána získame. Preto *veriť* v Ježiša znamená viac Jeho nasledovať; mať účasť na Jeho chudobe znamená žiť život viery, ktorý sa zasadzuje za spravodlivosť a uprednostňuje chudobných. Jednoduchý štýl života zabezpečuje našu apoštolskú slobodu, vyjadruje našu solidaritu s chudobnými a robí našu vieru vierohodnou. Táto voľba nemôže zostať na úrovni teórie. Ignác, ktorý hovoril o chudobe, žiadal od jezuitov, aby „...všetci nech niekedy na sebe skúsia niečo z jej účinkov“.⁸⁵
95. Preto zasadzovanie sa za spravodlivosť je súčasťou väčšieho kontextu evanjelizácie, ohlasovania Ježiša Krista a Jeho Kráľovstva.

3. Vývoj poslania v CVX

96. Spoločenstvo CVX dostalo k službe Cirkvi a jej poslaniu zvláštnu charizmu (ignaciánsku). Prejavuje sa v tom, že CVX ako ovocie svojho spoločného apoštolského rozlišovania CVX posielala svojich členov do určitých foriem apoštolátu. Nie je to vždy ľahké, ale jedna vec je istá: tí, ktorí sa rozhodli pre ignaciánsku charizmu, sú predovšetkým apoštolmi v poslaní Cirkvi, a preto sú vyslaní spoločenstvom, s ktorým zdieľajú to isté povolanie. Je ich právom jednoznačne vedieť, že spoločenstvo ich vyslovene vysiela a zároveň sprevádza ako ich apoštolské rozlišovanie, tak aj rozvíjajúce sa poslanie.

⁸⁴ Mt 25,31-46

⁸⁵ Konštitúcie 287, (Všeobecné princípy 4 a 8).

3.1 Osobné poslanie

97. Tí, ktorí žijú vo vzťahoch s inými a sú vnímaví na znamenia časov, sú naklonení tomu, aby otvorili svoje srdcia pre potreby mužov a žien ich sveta. Z tohto kontaktu s realitou pochádza osobné volanie, ktoré špecifickým spôsobom podnecuje k nasledovaniu Pána.
98. Pozvanie nasledovať Ho (povolanie) sa stane konkrétnym v závislosti od spôsobu, ktorým osobne odpovedáme na toto volanie. Počiatočné povolanie nasledovať Ježiša sa odhalí v konkrétnych aktivitách. Ale aby sa tieto aktivity stali poslaním, je potrebné, aby spoločenstvo prevzalo tohto volanie, pomohlo ho rozlíšiť a nakoniec vyslalo svojich členov plniť toto poslanie..⁸⁶ Azda v tomto zmysle by bolo korektnšie hovoriť o *osobnom zaangażovaní sa do poslania Cirkvi*.
99. Pre každého člena CVX je hlavnou oblasťou jeho činnosti niečo iné: rodina, politika, práca, spoločenstvo, miestna Cirkev.⁸⁷

⁸⁶ Všetky prorocké poslania nasledovali tento proces. Najprv Boh neočakávane prenikne do života a srdca toho, ktorého On chce poslať, aby slúžil jeho ľudu (povolanie). Potom z odovzdania srdca a potrieb ľudí nájde prorok svoje poslanie a uskutočňuje to so špecifickými gestami a slovami.

⁸⁷ Citovaním Jána Pavla II. v jeho apoštolskej exhortácii *Christifideles Laici* (30. 12. 1988) upozorňujeme na niektoré polia činnosti: „Manželský pár a rodina sú primárnym miestom sociálneho angažovania sa laikov. Možno k nim správne pristupovať iba s presvedčením o ich nenahraditeľnej hodnote pre rozvoj spoločnosti a Cirkvi“ (*Christifideles Laici* 40).

„Láska, ktorá slúži človeku a miluje ho, nemôže byť odtrhnutá od spravodlivosti: jedna ako aj druhá vyžadujú, každá svojím spôsobom, plné uznanie práv osoby, ktorým je spoločnosť so všetkými svojimi štruktúrami a inštitúciami priradená.“ „Aby kresťan inšpiroval časný poriadok v spomenutom zmysle služby človeku, nemôžu sa laici zrieknuť zapojenia sa do „politiky“, to znamená, do rozličných a mnohorakých iniciatív na hospodárskej, sociálnej, zákonodarnej, správnej a kultúrnej úrovni, ktoré slúžia organickému a systematickému podporovaniu všeobecného dobra. Ako synodálni otcovia opätovne konštatovali, majú všetci a každá jednotlivci povinnosť a právo zúčastňovať sa na politike, aj keď rozličným a komplementárnym spôsobom i úrovňou a na základe rozličných a komplementárných úloh i zodpovedností. Obžaloby karierizmu, modloslužby moci, egoizmu a korupcie, ktoré sa neraz vznášajú proti členom vlády, poslancom parlamentov, vládnucim triedam a politickým stranám, ako aj rozšírená mienka, že politika je oblasťou nevyhnutného morálneho ohrozenia, žiadnym spôsobom neospravedlňuje skepticizmus, alebo odvrátenie sa kresťanov od verejných záležitostí.“ „Politika zameraná na človeka a spoločnosť nachádza ponad to svoje kontinuitné smernice v obrane a podporovaní spravodlivosti, ktorú chápe ako „čnosť“, ku ktorej sa všetci musia vychovávať, a ako „morálnu silu“, ktorá nesie úsilie o uznanie práv a povinností všetkých a každého jedného na základe osobnej dôstojnosti človeka“ (*Christifideles Laici* 42).

Otriasajúce prevraty vo svete hospodárstva a vo svete práce si vyžadujú, aby sa laici angažovali v prvých línách za riešenie týchto veľmi ťažkých problémov: boj proti rastúcej nezamestnanosti, prekonanie početných nespravodlivostí, vyplývajúcich zo zlej organizácie práce, podporovanie vzniku osobných spoločenstiev na pracovisku, ktoré rešpektujú subjektivitu a právo na účasť jednotlivca, vyvíjanie nových foriem solidarity medzi tými, ktorí

3.2 Misia skupiny

100. Aktivity je možné zastrešiť nie len individuálne, ale aj skupinovo, a to v závislosti od okolností a potrieb vnímaných členmi spoločenstva. Takéto apoštolské aktivity sú zároveň vyjadrením osobného povolania, ktoré každý dostal od Pána. V tomto prípade to bude spoločenstvo, ktoré bude svojim spôsobom dohliadať na to, aby sa aktivita, ktorú prijme a rozlíši, premenila na poslanie. Preto môžeme hovoriť o skupinovom zaangažovaní sa na poslaní Cirkvi. Ak budeme pracovať v tíme, budeme mať s milosťou Božou väčší apoštolský úspech.
101. Keďže si cirkevné organizácie uvedomujú svoje limity, vnímajú potrebu spolupracovať na Ježišovom poslaní medzi sebou navzájom a tiež aj s inými asociáciami veriacich i neveriacich, ktorí sa rozhodli slúžiť núdnym. Pre kresťanov môže poslanie v Cirkvi často znamenať zdieľanie sa s veriacimi a neveriacimi na osobnej alebo skupinovej úrovni.

3.3. Spoločné poslanie

102. Spoločné poslanie CVX je poslanie, ktoré Kristus zveril CVX ako cirkevnej inštitúcii. Toto poslanie je pre CVX odpoveďou na veľké potreby a aspirácie dneška. Je to jej spôsob ohlasovania Evanjelia Božej lásky v tejto prítomnej historickej chvíli. Spoločné poslanie sa skonkretizuje rozpoznaním apoštolských priorít a cieľov činnosti.
103. To však ešte neznamená, že všetci členovia CVX musia robiť to isté. Spoločné je len poslanie, . úlohy sú rozdielne. Dôvodom nie je len pôvod poslanca, ale aj jeho smerovanie. Každý z nás, svojim spôsobom, zastáva rovnaké hodnoty, nasleduje rovnaké ciele a uznáva rovnaké priority, a preto môžeme hovoriť o *spoločnom zaangažovaní sa v poslaní Cirkvi*.

sa zúčastňujú na spoločnej práci, vytváranie nových modalít podnikania, preverenie obchodných systémov, finančníctva a technologického transferu" (Christifideles Laici 43). „Každý laik si musí vždy byť vedomý, že je „členom Cirkvi“, ktorému bola zverená originálna, nenahraditeľná a neprenosná úloha, ktorú musí spĺňať pre dobro všetkých. V tejto perspektíve nadobúda výpoveď Koncilu o absolútnej nutnosti individuálneho apoštolátu svoj plný význam. „Apoštolát, ktorý majú konať jednotlivci a ktorý má svoj výdatný prameň v opravdivom kresťanskom živote (porov. Jn 4,14), je základom a podmienkou každého laického apoštolátu, aj organizovaného, a nedá sa ničím nahradiť. K tomuto apoštolátu, ktorý je vždy a všade užitočný a v určitých okolnostiach jedine vhodný a možný, sú povolaní a povinní všetci laici každého postavenia, aj keby nemali príležitosť alebo možnosť pracovať v združeniach“ (Apostolicam actusositatem, 10)" (Christifideles Laici 28).

4. Hľadanie nášho poslania v CVX

104. V ignaciánskej spiritualite sa začína proces formácie skúsenosťou reálneho života. Všetci sú pozvaní k tomu, aby sa vystavili bolesti, chudobe a „trápeniu“⁸⁸ nášho sveta. Toto platí predovšetkým pre mladých ľudí. Ignác pre tento typ skúsenosti používa klasický termín - „probácia“⁸⁹. Takéto skúsenosti tých, ktorí ich prežili zasahujú a umožňujú im vnímať svet novým pohľadom. Tieto probácie sú akoby „sviatosťami“, ktoré hlboko poznačujú osobu. Bolo by dobré, keby Spoločenstvo CVX hľadalo reálne možnosti ako zakúsiť svet, v ktorom žijeme týmto spôsobom.
105. Tento „krst realitou“ nám môže dať oveľa viac ako len spoločenské analýzy. Vďaka nemu môžeme získavať zvláštnu vnímavosť na znamenie časov.
106. Na druhej strane, ak chceme nájsť svoje poslanie v CVX, je dôležité, aby sme boli ochotní slúžiť miestnej a univerzálnej Cirkvi. Podobne konal aj Ignác so svojimi spoločníkmi.
107. Tým, že vnímame *znamenia čias* a sme ochotní slúžiť Cirkvi, stávame sa vnímavými na volanie, ktoré sa cez osobné rozlišovanie a rozlišovanie spoločenstva premieňa na poslanie. Nesmieme však zabúdať nato, že ak sa chceme rozhodovať slobodne a z lásky, prvým krokom pri rozlišovaní je indiferencia[□].
108. Celý proces rozlišovania, ktorým „hľadáme“ Božiu vôľu ohľadom nášho poslania, si vyžaduje dôslednú pozornosť voči prnutiam, tak osobným, ako aj skupinovým, a to za pomoci osobného, alebo skupinového vedúceho.

4.1 Apoštolské rozlišovanie

⁸⁸ Duchovné cvičenia. 203

⁸⁹ Aby sme lepšie porozumeli ignaciánsky spôsob formácie, nestačí len poznať Duchovné cvičenia. Ignác navrhuje niekoľko skúšok. Prvá skúška spočíva v nasledujúcom: vykonať si Duchovné cvičenia, trvajúce viac – menej jeden mesiac, druhá skúška: slúžiť v jednej alebo vo viacerých nemocniciach počas ďalšieho mesiaca, tretia skúška: mesiac stráviť na cestách ako pútnik bez peňazí, štvrtá skúška: cvičiť sa vo všedných a podradných prácach, piata skúška: deti alebo iných nevzdelaných ľudí učiť verejne alebo súkromne kresťanskú náuku. Konštitúcie 65 – 69 . Samozrejme, že takýto proces nie je vhodný pre CVX, ale Ignácov duch ostáva aktuálny. Ignác mal stále pred očami Kristovo uponíženie ako kľúč k pochopeniu Božieho plánu spásy.

109. Apoštolské rozlišovanie znamená múdru a kontemplatívnu pozornosť duchovne vyspelého kresťana na Ducha Svätého vo všetkých svojich záväzkoch ako je rodina, práca, povolanie, spoločenstvo, Cirkev a iné spôsoby, cez ktoré sa môže Boh chcieť zjaviť. Cieľom je hľadať a objavovať Božiu vôľu ohľadom nášho poslania. Aby sme našli Božiu vôľu, naše srdcia musia horieť rovnakým ohňom, ako horelo srdce Ježiša Krista.⁹⁰ Jednoducho povedané, máme byť ochotní voliť si všetko, čo bude slúžiť na väčšiu slávu Božiu a pre všeobecné dobro.

Keď sa v spoločenstve rozlišuje, čo je veľmi charakteristické pre CVX, mali by sa dodržiavať nasledujúce zásady:

4.1.1 Osobná modlitba a modlitba v spoločenstve

110. Rozlišovanie je od začiatku do konca cestou modlitby. Pamätajúc nato, že človek je stvorený, „*aby chválil Boha, nášho Pána, vzdával mu úctu a slúžil mu*“⁹¹, „*potrebujeme modlitbu a rozlišovanie, osobné aj v spoločenstve, aby sme hľadali a nachádzali Boha vo všetkých veciach*“.⁹² S „*veľkou odvahou a šľachetnosťou*“⁹³ prosíme Pána o dar byť k dispozícii a poznať Jeho vôľu vo svete, v ktorom žijeme. Túto prosbu prednášame ako dôležitú súčasť našej každodennej modlitby a to isté robíme aj počas celého rozlišovacieho procesu na stretnutiach nášho spoločenstva.

4.1.2 Vnímanie sveta, v ktorom žijeme

111. Uvedomujeme si, že celý svet je miestom, kde sa stretávame Boha. Preto sme v kontakte so všetkým, čo nás obklopuje, aby sme v tom objavili Boží hlas. Keďže pole našej pôsobnosti nepozná hraníc⁹⁴, keď hľadáme svoje poslanie, nemôžeme zúžiť náš pohľad len na svet okolo nás. Pán k nám prehovára cez naše spoločenstvo, jej súčasnosť a minulosť, skrze Cirkev a našu krajinu.⁹⁵ Takto Ho môžeme vidieť ako koná prostredníctvom nášho osobného apoštolátu⁹⁶ alebo

⁹⁰ Lk 12,49; Flp 2,5

⁹¹ DC 23

⁹² Všeobecné princípy 5

⁹³ DC 5

⁹⁴ Všeobecné princípy 8

⁹⁵ Ignácovom chápaní „probáci“ hovorí aj pozn. 89

⁹⁶ Všeobecné princípy 8a.

skupinových projektov CVX.⁹⁷ Potreby Cirkvi a dnešného sveta, ktoré vnímame sú tiež Božím volaním. Chceme lepšie reagovať na výzvu, že „*láska sa musí klásť viac do skutkov než do slov*“.⁹⁸

4.1.3 Naša ignaciánska charizma

112. Ako spoločenstvo sme si vedomí toho, že naše spoločné poslanie, naša charizma a spôsob rozlišovania majú svoj pôvod v Duchovných cvičeniach a sú vyjadrené vo Všeobecných princípoch CVX. Zmysel nášho života spočíva v tom, že hľadáme a nachádzame „*vo všetkom a skrze všetko väčšiu chválu a slávu Boha, nášho Pána*“ (DC 189) Pamätajme na to, že „*náš život je podstatne apoštolský*“ a „*pole pôsobnosti CVX nepozná hraníc*“. Ako členovia putujúceho Božieho ľudu sme poslaní Kristom, aby sme o ňom svedčili ľuďom našimi postojmi, slovami a skutkami“.⁹⁹

4.1.4 Duchovné hnutia

113. Sv. Ignác sa naučil rozoznávať vnútorné a duchovné hnutia. Vo svojej autobiografii si spomína nato, že keď sa liečil v rodnom dome: „*mal zastretý zrak a začal sa čudovať a reflektovať nad rozdielom, ktorý mu prinášali niektoré myšlienky. Vychádzal zo skúsenosti, že niektoré myšlienky v ňom zanechali smútok, iné zas radosť. Pomaly rozoznával rozdiel medzi hnutiami, ktoré ho znepokojovali, jedny od zlého ducha, druhé od Boha.*“¹⁰⁰
114. Neskôr v Manrese si počas svojej prvotnej skúsenosti s Duchovnými cvičeniami ešte hlbšie uvedomil tieto rozdiely medzi hnutiami a naučil sa ich interpretovať, aby v nich rozoznal Božiu vôľu. Formovaní Duchovnými cvičeniami sa môžeme aj my denne učiť prehľbovať naše chápanie, vnímanie a presnejšie interpretovanie hnutia, ktoré v nás vzídu, keď sa pozeráme okolo seba. Toto nám umožňuje spoznať, aké sú Pánove túžby pre nás jednotlivcov, ale aj pre naše spoločenstva.

4.1.5 Rozlišovanie ako skupinový proces

⁹⁷ Všeobecné princípy 8b.

⁹⁸ DC 230.

⁹⁹ Všeobecné princípy 8.

¹⁰⁰ Autobiografia 8

115. Tieto vnútorné hnutia, zakúsi každý člen spoločenstva v modlitbe a v bežnom živote. Budú tiež časťou skúsenosti, s ktorou sa budeme otvorene deliť. Keď si ich budeme vedomí a budeme ich vedieť duchovne interpretovať, budeme schopní rozpoznať, či naše reakcie na okolitý svet nás vedú k *väčšej službe a oslave Boha*.
116. Predpokladom toho, aby to takto fungovalo je, aby v skupine panovala atmosféra vzájomnej dôvery a že je za pomoci vedúceho skupina schopná vnímať dynamiku samotnej skupiny. Dôležitá je neustála otvorenosť voči iným, ktorá sa prejavuje najmä počúvaním. Diskusiám by sa malo vyhnúť, okrem prípadu, že ich proces rozlišovania výslovne potrebuje.
117. Tieto zásady sú nevyhnutné pre apoštolské rozlišovanie a je vhodné, aby boli prítomné počas celého procesu. Ako bolo už spomenuté, je tu potrebná neustála podpora skúseného vedúceho skupiny. Aj pri osobnom rozlišovaní sa odporúča mať podporu skúseného duchovného vodcu.

4.2 Rozlišovanie ako stály postoj

118. Tieto zásady rozlišovania by si mal osvojiť každý člen CVX, ktorý túži žiť apoštolské rozlišovanie ako svoj životný postoj. Ovocím „Kontemplácie na dosiahnutie lásky“, ktorá je na záver Duchovných cvičení je:¹⁰¹ „*vnútorné poznanie toľkých a takých veľkých dobier, ktoré som dostal od Boha, aby som, uznávajúc to úplne, mohol vo všetkom milovať Jeho božskú Velebnosť a jej slúžiť*.“ Pobádaných takouto vďačnou láskou, nás sv. Ignác pozýva, aby sme si stále viac uvedomovali Božiu prítomnosť a Jeho pôsobenie v našom živote.
119. Spytovanie svedomia je jedna z dôležitých činností, vďaka ktorým sa apoštolské rozlišovanie stáva našou súčasťou.¹⁰² Duchovné cvičenia ponúkajú niekoľko spôsobov spytovania

¹⁰¹ DC 230 - 237

¹⁰² Základná dynamika Duchovných cvičení spočíva v modlitebnej reflexii celej osobnej skúsenosti, aby sme rozpoznali, kde nás vedie Duch Svätý. Sv. Ignác požaduje robiť reflexiu nad ľudskou skúsenosťou ***ako neodmysliteľný prostriedok k posudzovaniu vlastnej kvality, lebo bez hlbkovej reflexie je možná iba kľamná ilúzia a bez pozorného zvažovania môže byť hodnota vlastného skúmania znížená alebo minimalizovaná. Len po dôkladnej sebareflexii a zvnútení jej obsahu a jej dôsledkov na náš život, môžeme slobodne a verne dospieť k správne rozhodnutiu na našej ceste postupovania. To bude napomáhať plnému a integrovanému rozvoju osobnosti, ktorá túži s väčšou dôverou plniť poslanie zverené od Boha. Pre sv. Ignáca je reflexia centrálny bod a slúži ako most v poznaní vlastnej osoby k činom. Vzájomný vzťah medzi sebazpoznaním, reflexiou a činmi hrá dôležitú úlohu v ignáciánskom procese formácie.

svedomia. Medzi ne patrí všeobecné spytovanie svedomia (systematický prehľad uplynulého dňa)_, ktoré nám pomáha, aby sme „*milovali a slúžili vo všetkom*“, pamätajúc na to, že „*že láska sa má zjavovať viac v skutkoch ako v slovách*“. Pre sv. Ignáca bolo všeobecné spytovanie svedomia ozajstným rozhovorom prekypujúcim pokornou vďačnosťou a naplneným láskou, dôverou a vierou.¹⁰³

120. Ten, kto uplatňuje Duchovné cvičenia v praxi, je apoštolom Ježiša Krista a počas celého dňa s Ním spolupracuje v súlade s meditáciou o časnom kráľovi: „*Preto, kto chce ísť so mnou, musí sa so mnou namáhať...*“¹⁰⁴, Zároveň je tým, kto si chce na záver dňa prebrať, čo všetko preňho urobil Pán. „*ako keď sa zhovára priateľ s priateľom*“.¹⁰⁵ Keď sa začína nový deň, v modlitbe prosí o milosť, aby každú chvíľu dňa spolupracoval na Ježišovom poslaní.
121. Preto pre tých, ktorí chcú ísť v stopách apoštolov po boku nášho Pána, je spytovanie svedomia neodmysliteľným zastavením, ktoré im umožňuje vidieť svoju cestu v perspektíve a nábrať nové sily k tomu, aby sa pustili do ďalšieho formovania s novou silou a jasnosťou. Prax pravidelného spytovania svedomia je dôležitá pre všetkých, ktorí sa chcú stať „*kontemplatívnymi v činnosti*“ a snažia sa hľadať a nachádzať Boha vo všetkom.

4.3 Pravidlá pre apoštolské rozlišovanie

122. Všeobecné princípy CVX zdôrazňujú potrebu apoštolského rozlišovania.¹⁰⁶ Ponúkajú tiež sv. Ignácom inšpirované pravidlá na voľbu svojej služby alebo svojho poslania. Všetko, čo ponúka sv. Ignác, a týka sa to aj apoštolského rozlišovania, je poznačené „*magis – viac*“. Jeho zápal pre väčšiu Božiu slávu ho pobádal k tomu, aby hľadal tie najlepšie prostriedky na pomoc druhým.
123. Hľadanie najlepších prostriedkov, sa koná v Kristovom duchu, rozlišovaním toho, ktoré hnutia pochádzajú od toho istého

¹⁰³ Niektoré spôsoby spytovania svedomia v knihe Duchovných cvičení možno nájsť v časti „Piaty dodatok“ (DC 77); „Prvý spôsob modlitby“, ktorý môžeme chápať ako modlitbu spytovania svedomia (DC 238, 241); „Osobitné spytovanie svedomia“(DC 24 – 31); Osobitné spytovanie pre odstránenie chýb a nedbanlivostí ohľadom cvičení a dodatkov (DC 90,160,207); „Všeobecné spytovanie svedomia“ (DC32 – 43).

¹⁰⁴ DC 95

¹⁰⁵ DC 54

¹⁰⁶ Všeobecné princípy 8,12b.

Ducha a kontemplovaním Ježišovho života. Tieto pravidlá sa spomínali v časti, ktorá sa týkala voľby osobného poslania. Je to proces, ktorý si žiada srdce rovnako ako rozum. Ignác však navrhuje isté racionálne pravidlá (*Tri doby, kedy možno robiť správnu voľbu* DC 175), ktoré nám majú pomôcť voliť si, najväčšiu možnú službu, ktorú môžeme blížnemu poskytnúť v konkrétnej situácii.

124. Ignácove pravidlá rozlišovania nie sú len v knihe Duchovných cvičení, ale sú predovšetkým v jeho *Autobiografii*, kde je načrtnutý proces, ako sa osoba duchovne rozvíja a napreduje, a tiež aj v jeho *Listoch*, v ktorých odporúča stratégiu na dosiahnutie konečných cieľov a navrhuje prostriedky ako ich dosiahnuť. V *Konštitúciách Spoločnosti Ježišovej*¹⁰⁷ Ignác podáva systematický prehľad bodov pre výber služby.¹⁰⁸ Tieto pravidlá nám v CVX môžu pomôcť definovať naše vlastné poslanie.¹⁰⁹ Napr. že člen CVX by mal byť vždy otvorený voči tomu, čo je *potrebnejšie a univerzálnejšie*.

II. SPOLOČENSTVO KREŠŤANSKÉHO ŽIVOTA

125. CVX je povolanie, aby bolo v prvom rade a predovšetkým kresťanským spoločenstvom s jej vlastnými charakteristickými črtami a vlastnosťami. Aby sme mohli lepšie porozumieť osobitým črtám CVX ako spoločenstva, najskôr stručne preskúame proces, akým spoločenstvo rastie a dozrieva a potom sa podrobne zameriame nato, akú úlohu zohráva spoločenstvo pri raste a dozrievaní svojich členov.

A. CVX JE SPOLOČENSTVOM

126. Sv. Písmo nám ukazuje, že Boh si nepovoláva len jednotlivcov, ale aj spoločenstvá, či už rehoľné alebo laické - ako je CVX.

¹⁰⁷ Konštitúcie 618,622...

¹⁰⁸ *Univerzálne a všeobecné dobro*: „myslieť globálne, konať lokálne“; inak povedané, „radšej tvoriť systém ako jednorazové akcie“; vyvíjať aktivity a služby, ktoré môžu byť možné opakovať.

Väčšia potreba a nutnosť: ísť tam, kde nechcú ísť iní; tam, kde tí, čo majú povinnosti alebo záväzky sa o ne nestarajú alebo len málo.

Väčšie dobro: tvorba komunikačných sietí – osvojenie si vedomia, že sme jedna veľká rodina.

¹⁰⁹ Všeobecné princípy 8c.

127. Preto, ak sú Duchovné cvičenia „významným zdrojom“ našej spirituality, CVX ako spoločenstvo prechádza podobnou púťou milosti, akú prežíva jednotliviec. Spoločenstvo prežíva momenty príslubu, povolania a napredovania s vierou a nádejou. Prechádza obdobiami kríz, chvíľ, keď cíti, že sa Boh od neho odvrátil, ale obracia sa späť k nemu a cíti sa byť opäť prijaté. Prechádza skúsenosťou obnovovania Božej lásky, zmierením a vzájomným prijatím, rozoznávaním Božieho hlasu, aby sa mohlo stále viac stávať rozlišujúcim apoštolským spoločenstvom.
128. Zvyčajne sa začína tým, že sa stávame *spoločenstvom priateľov v Pánovi*. Toto je prvá úloha, ktorá udáva skupine smer a poskytuje nevyhnutný základ pre rozvoj celého spoločenstva. Aby malo spoločenstvo hneď od začiatku bohatstvo „priateľov v Pánovi“, je dôležité, aby opravdivo prežívalo prítomnosť Boha.¹¹⁰
129. Po prvotnom štádiu, kde je spoločenstvo plné nádeje, môžu prísť chvíle napätia a kríz, dokonca pocitu kolektívnej viny. Vtedy je dôležité, aby skupinový vedúci pomohol skupine vnímať a prežívať toto obdobie ako čas rastu, očisťovania a zmierenia sa s Kristom a v Kristovi (Prvý týždeň Duchovných cvičení).
130. Vďaka takejto skúsenosti sa v spoločenstve začne rozvíjať nová hybná sila: byť bližšie zjednotený s Kristom v Jeho poslaní pre tento svet a usmerňovať svoj život tak, aby bol stále viac podľa Jeho vôle (Druhý týždeň Duchovných cvičení). Ak je to možné, je dobré byť v kontakte s chudobou, životom na pokraji spoločnosti alebo inými strastiplných situáciami dnešného sveta. Tiež je v rámci možnosti nevyhnutná častá prax osobných a úplných Duchovných cvičení. Toto bude čas pre *rozoznávanie povolania* (pre mladých ľudí to bude voľba životného stavu, povolania atď., pre dospelých to môže znamenať reformu života) a neskôr to môže byť čas, keď sa jednotliviec alebo spoločenstvo otvorí pre neustále apoštolské rozlišovanie v nasledovaní Krista.
131. Tak sa spoločenstvo stáva *apoštolským spoločenstvom* dospelých, ktorí „*chcú vernejšie nasledovať Ježiša Krista a spolupracovať s Ním na budovaní Kráľovstva, ktorí spoznali Spoločenstvo kresťanského života ako svoje osobitné povolanie*

¹¹⁰ Všeobecné princípy 12a

v rámci Cirkvi¹¹¹_. Následne môžu zložiť trvalý záväzok. Členovia stretiek si pomáhajú udržiavať apoštolské zanievanie a poskytovať Cirkvi také služby, aké sa od nich očakávajú.

132. CVX nie je apoštolské len v tom zmysle, že je spoločenstvom apoštolov, ktorí sa viac menej venujú svojmu vlastnému individuálnemu poslaniu, ale hlavne v tom, že hoci sa jej členovia venujú rozličným úlohám, snažia sa zdieľať svoje životy a to ako každý z nich plní svoje poslanie. Spoločne tiež rozlišujú predmet a obsah poslania jednotlivých členov. Sú vyslaní spoločenstvom a s Jeho pomocou hodnotia, ako nasledujú Krista, ktorého poslal Otec.
133. Pre dospelého je obyčajne najdôležitejšou misiou „rodina“. Čas venovaný spoločenstvu si bude musieť starostlivo strážiť. Stretnutia a akcie sa plánujú tak, aby ich cieľom bolo „poslanie“ Rytmus spoločenstva už nemôže byť taký, aký bol na predošlých stupňoch, keď jej členovia boli na nižších stupňoch formácie (z ľudského, profesijného a kresťanského pohľadu). Na tomto stupni je potrebná určitá vynaliezavosť a pružnosť.

B. CHARAKTERISTIKY ŽITÉHO SPOLOČENSTVA

1. Žité spoločenstvo

134. *„Aby sme našich členov čo najlepšie pripravili na apoštolské svedectvo a službu, najmä v každodennom živote, spájame sa do spoločenstva ľudí, ktorí cítia naliehavejšiu túžbu zjednotiť svoj ľudský život vo všetkých jeho rozmeroch, v plnosti našej kresťanskej viery a v súlade s našou charizmou.“¹¹²*
135. *Povolanie v CVX je žiť v spoločenstve a s jeho podporou. Záväzok jednotlivca voči Svetovému spoločenstvu je vyjadrený cez slobodne zvolené spoločenstvo¹¹³, ktoré tvorí maximálne 12 členov, ktorí pochádzajú približne z rovnakého prostredia.¹¹⁴ Každý člen tohto spoločenstva priateľov v Pánovi je povolaný, aby bol tým druhým spoločníkom pri rozlišovaní ich osobného povolania a žil ako spolupracovník na Kristovom poslaní.¹¹⁵ Dá*

¹¹¹ Všeobecné princípy 4.

¹¹² Všeobecné princípy 4.

¹¹³ Všeobecné princípy 7.

¹¹⁴ Všeobecné pravidlá 39b.

¹¹⁵ Všeobecné princípy 12c.

sa povedať, že spoločenstvo je privilegovanou cestou, v ktorej CVX zavádza ignaciánsku spiritualitu a apoštolát do života svojich členov.¹¹⁶

136. CVX sa „zjednocuje v Kristovi ako bunka Jeho mystického Tela“ skôr na základe viery a spoločného povolania, než na základe prirodzených daností. „Spája nás spoločný záväzok spoločný spôsob života a úcta a láska k Márii, našej Matke.“¹¹⁷
137. Samotné spoločenstvo, pokiaľ vyjadruje jednotu medzi svojimi členmi a s inými, stáva sa svedkom Kristovho Evanjelia pred celým svetom.
138. Až na pár výnimiek, členovia skupiny obyčajne nežijú spoločne pod jednou strechou a nevlastnia spoločný majetok. Jednako však, CVX je *spoločenstvom života*, a ako také je „jednotou, ktorá sa prejavuje v láske a činoch“¹¹⁸, pretože jej členov spája:
 - nasledovanie rovnakého, osobitného povolania v Cirkvi a osvojenie si náležitého spôsobu života;¹¹⁹
 - zdieľanie svojich problémov, túžob, plánov a rozličných životných situácií a vzájomná pomoc v tomto všetkom, v snahe prežívať svoju kresťanskú vieru v plnosti;¹²⁰
 - duch solidarity pri vzájomnej pomoci v duchovnej alebo hmotnej núdzi;
 - odhodlanie vziať na seba spoločné poslanie, napriek sociálnym rozdielom, veku, osobitostiam alebo úlohám..¹²¹
139. Je potrebné, aby sa do procesu formácie CVX a úsilie o jej apoštolský a duchovný rast zapojili všetci členov tým, že si budú vzájomne pomáhať integrovať svoju vieru so svojim životom. Spoločenstvo je miesto, kde je možné pokračovať v dynamike, ktorú vytvorili Duchovné cvičenia¹²², tak aby jej členovia boli lepšie pripravení pre apoštolát a svedectvo.¹²³
140. CVX podporuje ľudský, duchovný a apoštolský rozvoj svojich členov, najmä prostredníctvom:

¹¹⁶ Všeobecné princípy 11.

¹¹⁷ Všeobecné princípy 7.

¹¹⁸ Všeobecné princípy 7.

¹¹⁹ Všeobecné princípy 4 a 7.

¹²⁰ Všeobecné princípy 12c.

¹²¹ Všeobecné princípy 8.

¹²² Všeobecné pravidlá 39a.

¹²³ Všeobecné princípy 4.

- apoštolátu, ktorý Spoločenstvo berie na seba a jej angažovanosť pre spoločné poslanie,
 - svedectva života jednotlivých členov, konkrétne dospelých,
 - formačných aktivít ako je zdieľanie sa v modlitbe, spytovania svedomia, spoločné rozlišovanie a študijné skupinky,
 - spoločného života a tímovej práce, ktoré pomáhajú udržiavať postoj vnútornej slobody a otvorenosti voči iným, pochopenia a odpustenia, zrieknutia sa sebeckých túžob, vnímavosti na potreby iných a ochoty slúžiť,
 - služby miestnemu, regionálnemu, národnému a svetovému spoločenstvu.
141. Najzreteľnejším prejavom života v spoločenstve je *stretnutie*, ktoré by sa malo konať každý týždeň alebo aspoň každý druhý týždeň. Pravidelnosť stretnutí je potrebná pre skutočný rast skupiny.¹²⁴ Na týchto stretnutiach majú svoje miesto dôležité prvky formácie a činnosti CVX vhodné pre spoločenstvo, ktoré žije poslaním a ktoré je zapojené do apoštolskej služby. Zväzky v skupine sa posilňujú lepším vzájomným poznaním a obojstrannými gestami lásky a služby.
142. Život spoločenstva je zameraný na *Eucharistiú*. Preto všetci jeho členovia pravidelne spoločne pristupujú k sláveniu Eucharistie¹²⁵, čo sviatostne vyjadruje, že sú dôverným spoločenstvom, ktoré je založené na Kristovi a na Cirkvi.

2. Poslanie Spoločenstva

143. Žiť pre poslanie je pre CVX charakteristické. Všetko, čo spoločenstvo je a čo robí, má svoj zmysel v univerzálnom poslaní Cirkvi.¹²⁶ CVX je spoločenstvom s poslaním alebo apoštolské spoločenstvo.

2.1 Poslanie je vždy spoločné

144. Aj keď sa apoštolát realizuje prostredníctvom jednotlivcov, stále je súčasťou poslania, ktoré je zverené CVX. Toto poslanie je vždy spoločné.

¹²⁴ Všeobecné pravidlá 39b.

¹²⁵ Všeobecné pravidlá 40.

¹²⁶ Všeobecné princípy 4 a 8.

145. Tým, že *sme poslaní Cirkvou*, apoštolské úlohy a humanitárne akcie členov CVX naberajú ráz poslania. Svetové spoločenstvo včlenené do života a poslania Cirkvi je najdôležitejším sprostredkovateľom nášho poslania. Toto poslanie prijímame od miestneho a národného spoločenstva.
146. Navyše, poslanie je spoločné, lebo je ovocím *rozlišovania* v spoločenstve na miestnej, národnej alebo svetovej úrovni. Vďaka spoločenstvu je osobné rozlišovanie zavŕšené rozlišovaním v spoločenstve.
147. Stretko alebo miestne spoločenstvo je neodmysliteľné pri našom rozlišovaní o poslaní. Táto skupina nemusí byť nutne miestom, kde sa iniciatívy zrealizujú a ani nemusí mať prostriedky na to, aby dokázala podporovať niektoré aktivity. Keď ide o univerzálnejšie apoštolské priority alebo projekty pre činnosť a spoluprácu v rámci CVX na svetovej alebo národnej úrovni môže byť potrebné zapojiť do procesu aj Generálne zhromaždenie alebo Výkonnú radu.

2.2 Apoštolské rozlišovanie spoločenstva

148. Apoštolské rozlišovanie spoločenstva je spôsob rozhodovania, akým sa zavádza do života to, čo Druhý vatikánsky koncil nazýva *spoznávaním znamenie čias*, a zahŕňa nasledujúce kroky:
 - Spoločenstvo je pozorné a otvorené voči iným, aby počulo ich najhlbšie túžby, spoznávalo ich najakútnejšie problémy, aby odhalilo, ktoré úlohy sú najnaliehavejšie a univerzálne a malo by sa na ne podujat' a ponúknuť účinnejšie, radikálnejšie a univerzálnejšie riešenia.
 - Spoločenstvo sa modlí za milosť byť k dispozícii. V tejto modlitbe nám je dané ovocie života v spoločenstve, aby sme boli otvorení a pozorní na hlas Ducha Svätého, ktorý nás povoláva slúžiť a dáva nám poslanie. S touto osobnou modlitbou sa zdieľa v rámci stretka.
 - Spoločenstvo, ktoré zvažuje, posieľa a potvrdzuje našu misiu je schopné prijímať rozhodnutia a ujímať sa takých apoštolských úloh, do ktorých sú nejakým spôsobom zaangażovaní všetci členovia stretka.

3. Svetové spoločenstvo

3.1 Univerzálnosť CVX

149. Komunitný charakter CVX odzrkadľuje

napätie, ktoré si možno všimnúť medzi tým, čo je individuálne a tým, čo je univerzálne, medzi miestnym a Svetovým spoločenstvom. CVX je v podstate zdieľaním života na miestnej úrovni, ale má univerzálny rozmer.

150. Po spoločnom rozlišovaní CVX, ktoré sa začalo na rímskom zhromaždení v roku 1979 a skončilo sa v Providence v roku 1982, sa Svetová federácia rozhodla vytvoriť jedno Svetové spoločenstvo riadené Generálnym zhromaždením, ktorého stretnutia sú špeciálnymi momentmi, kde spoločenstvo rozlišuje poslanie CVX.
151. Na začiatku skupina spojená s o. Jean Leunisom, SJ založila Mariánsku kongregáciu. S narastajúcim počtom skupiniek narastala potreba zjednotenia, a preto boli v Ríme v roku 1574 združené do jednej hlavnej komunity nazývanej „Prima Primaria“. V roku 1953 sa Mariánske kongregácie zjednotili do Svetovej federácie.
152. V roku 1967 boli schválené Všeobecné princípy a duch obnovy bol vyjadrený zmenou názvu na Svetovú federáciu Spoločenstiev kresťanského života. V roku 1982 Svetové zhromaždenie v Providence potvrdilo založenie jedného *Svetového spoločenstva*, organizovaného v malých spoločenstvách. Každý člen CVX patrí predovšetkým do Svetového spoločenstva prostredníctvom svojho malého miestneho spoločenstva. *„Náš dar seba samého nachádza svoje vyjadrenie v osobnom odovzdaní sa Svetovému spoločenstvu skrze slobodne zvolené miestne spoločenstvo.“*¹²⁷
153. Univerzálnosť CVX je viditeľná v tom, že máme jedno Svetové spoločenstvo. Tento univerzálny rozmer by mal byť zreteľný každému členovi každého miestneho spoločenstva, lebo je zakorenený v našej teológii a je to podstatným prvkom našej ignaciánskej spirituality.

3.2 Teologické korene univerzálnosti CVX: Sv. Trojica, Ježiš a svet

154. Všeobecné princípy nám hovoria o troch božských osobách, ktoré sa nazerajúc na porušenú ľudskú prirodzenosť, rozhodnú plne darovať všetkým mužom a ženám, aby ich oslobodili od všetkého, čo ich zotročuje.¹²⁸ Táto spásonosná iniciatíva bola

¹²⁷ Všeobecné princípy 7.

¹²⁸ Všeobecné princípy 1.

uskutočnená pri vtenení Syna a jej ovocím je milosť, ktorá v členoch CVX prebúda túžbu zúčastňovať sa na poslaní Ježiša Krista.

155. Čím hlbšie prežívame vieru v Ježiša Krista, tým viac v spoločenstve s ostatnými túžime vyjsť zo seba a zasiahnuť „všetkých ľudí dobrej vôle“¹²⁹, tak ako to uskutočnila Svätá Trojica v Kristovi. Všeobecné zhromaždenie v Ríme v roku 1979 to vyjadrilo nasledovne:
- Sme povolani k najhlbšej podstate života v spoločenstve. Naše Spoločenstvo je povolané, aby bolo obrazom Božej rodiny, lebo aj Božské osoby tvoria spoločenstvo.
 - Členovia CVX nech kontemplujú svet, do ktorého sú poslaní, rovnako ako nazerá na svet Najsvätejšia Trojica a nech svojimi životmi uskutočňujú tie úlohy, ktoré si Večný Kráľ praje realizovať v živote každého z nás.¹³⁰

3.3 Spoločenstvo v službe svetu

156. Putá jednoty, ktoré nás spájajú sa snažíme rozšíriť „na národné a svetové Spoločenstvá CVX, na cirkevné spoločenstvá, ktorých sme súčasťou (farnosť, diecéza), na celú Cirkev a na všetkých ľudí dobrej vôle“.¹³¹
157. Počas Svetového zhromaždenia v Ríme v roku 1979 sa spoločným rozlišovaním dosiahlo rozhodnutie transformovať Svetovú federáciu spoločenstiev kresťanského života CVX na jedno Svetové spoločenstvo. K tomuto rozhodnutiu viedlo niekoľko dôvodov:
- citlivé vnímanie a odhodlanie riešiť potreby a problémy celého ľudstva.¹³²
 - otvorenosť k ľuďom iných krajín a kultúr¹³³

¹²⁹ Všeobecné princípy 7.

¹³⁰ Všeobecné princípy 4.

¹³¹ Všeobecné princípy 7.

¹³² „Musíme mať veľkú vnímavosť na potreby iných. Univerzálny rozmer CVX je výzvou a ideálom zároveň, ktorý nás priťahuje, aby sme sa ešte viac a všetkými možnými spôsobmi zaň zasadili, lebo všetci sme rovnako vzácní v božích očiach. Člen CVX a malá skupina - stretko, ktoré má istý univerzálny nadhľad, sa otvára Kristovmu poslaniu, ktoré zasahuje všetkých ľudí.“ (Rím 1979)

¹³³ „Ako členovia Svetového spoločenstva, sme povolaní nadväzovať blízke vzťahy s ľuďmi iných kultúr, prekonávať predsudky a byť otvorení názorom ľudí iných krajín a zaujímať sa o tých, ktorí žijú za našimi hranicami, aby sme objavili bohatstvo ich života.“ (Rím 1979).

- potreba jednotnej vízie a činnosti tvárou v tvár svetovým problémom¹³⁴
- byť k dispozícii nato, čo je potrebnéjšie a univerzálnejšie. Ako členovia CVX, *nie sme na nič predurčení, ale ochotní na všetko*. Zatiaľ čo iné cirkevné asociácie plnia špecifické úlohy, CVX je stále pripravená slúžiť všetkým potrebám Cirkvi a sveta, nech sú akékoľvek.¹³⁵
- vzájomné sa obohacovanie sa spoločenstiev.¹³⁶

4. CVX ako cirkevné spoločenstvo

4.1 Základnou črtou CVX je jej cirkevný charakter

158. CVX sa zrodilo a rozvinulo v Cirkvi a v nej nachádza svoju identitu a univerzálnosť. Tento živý vzťah má svoj pôvod v jednote so samotným Kristom. Jednota s Kristom vedie k *jednote s Cirkvou, kde Kristus tu a teraz naplňuje svoj božský plán spásy*.¹³⁷
159. CVX je na každom stupni ochotná slúžiť božiemu ľudu. Svojou vernou prítomnosťou v Cirkvi sa prispieva k tomu, že:
- Cirkev je miestom, kde možno nájsť spoločenstvo v rámci bohatstva chariziem a poslaní so spoločným úsilím naplniť Kristov plán spásy.
 - Cirkev nie je samoúčelná, ale „dostáva poslanie ohlasovať Kristovo a Božie kráľovstvo a zakladať ho v každom národe. Ona sama je zárodkom a počiatkom tohto kráľovstva na zemi.“¹³⁸

4.2 Vzťah medzi CVX a Cirkvou

„Svet potrebuje svedectvo Spoločenstva založeného na láske, ktorá prekračuje hranice krajín.“ (tamtiež)

¹³⁴ „Ako súčasť Cirkvi, CVX je povolane, aby vzalo na seba zodpovednosť za svet v naplňaní tých istých cieľov a s rovnakým náhľadom na svet, napriek možným rozdielom.“ (Rím 1979) „Ako Svetová komunita, zjednotená tvárou v tvár mnohým problémom, sme lepšie schopní čeliť daným výzvam.“ (tamtiež)

¹³⁵ Všeobecné princípy 8.

¹³⁶ „Univerzálnosť nám umožňuje navzájom sa obohacovať hlbokým zdieľaním našej spirituality, formačnými programami, duchovným prežívaním a radami. Len do takej miery v akej vie každý člen a každé spoločenstvo žiť tento univerzálny rozmer, vie objektívne vidieť svoje národné problémy a ešte väčšmi sa otvoriť potrebám celého spoločenstva.“ (Rím 1979)

¹³⁷ Všeobecné princípy 6.

¹³⁸ Lumen Gentium 5

160. a. Vernosť Kristovmu Evanjeliu

CVX sa usiluje prehlbovať svoje pochopenie Evanjelia tým, že žije vieru, ktorá nám bola odovzdaná prostredníctvom apoštolov, interpretovaná a zachovaná v rámci Cirkvi a je chránená učiteľským úradom.

161. b. Účasť na živote Cirkvi

CVX neexistuje izolovane od zvyšku kresťanského spoločenstva (farnosť, diecéza, národná a všeobecná Cirkev). Práve naopak, je jeho integrovanou súčasťou, čo sa prejavuje v:

- liturgickom a sviatostnom živote, ktorý je zameraný na Eucharistiu a je „konkrétnou skúsenosťou lásky a jednoty“¹³⁹
- bežnom živote Cirkvi, keď sa efektívne a s láskou zúčastňujeme na cirkevných aktivitách, stotožňujeme sa s jej potrebami, problémami a podporujeme jej rozvoj

162. c. Spolupráca na poslaní Cirkvi

CVX tým, že prijalo svoje poslanie *v Cirkvi a od Cirkvi*, v súlade s jej princípmi a pastoračnými prioritami, prináša Božiemu ľudu a jeho kňazom dar apoštolskej služby, svoju bohatú a jedinečnú charizmu v duchu rozlišovania a podieľa sa na zodpovednosti s Cirkvou.

163. d. Solidarita

CVX sa usiluje byť v duchu spoločenstva otvorené najmä voči tým, ktorí sú chudobní, na okraji spoločnosti alebo z nej vylúčení, jedno ducho voči všetkým v Cirkvi alebo svete, ktorí pociťujú najväčšiu potrebu pomoci a podpory. CVX je pripravené podeliť sa s tým, čo má a integrovať takýto postoj do svojho spôsobu života.

III. ZÁVÄZKY V CVX

Závazky vo Všeobecných princípoch a normách.

164. *„Predpokladom k tomu, aby sa niekto mohol stať členom Spoločenstva CVX je osobné povolanie. Každý kandidát sa najprv určitú dobu oboznamuje so spôsobom života, ktorý je vlastný CVX. Počas tejto doby, ktorej dĺžka je špecifikovaná vo Všeobecných pravidlách, kandidát a širšie Spoločenstvo*

¹³⁹ Všeobecné princípy 7.

rozlišujú povolanie kandidáta. Keď je rozhodnutie prijaté a odsúhlasené širším Spoločenstvom, člen skladá dočasný záväzok a s pomocou spoločenstva ďalej skúma, či je povolaný žiť v súlade s cieľmi a duchom CVX. Po primeranom časovom období určenom Všeobecnými pravidlami nasleduje trvalý záväzok.¹⁴⁰

165. „Bez ohľadu na to, akým spôsobom sú noví členovia prijatí do spoločenstva, CVX im musí pomôcť osvojiť si spôsob života CVX, rozhodnúť, či majú povolanie, schopnosť a ochotu žiť podľa tohto spôsobu života, a spoznať sa so širším Spoločenstvom kresťanského života CVX. Po určitom čase, ktoré obyčajne nie je dlhšie než štyri roky a kratšie ako jeden rok, sa skladajú dočasné záväzky pre tento spôsob života. Ako prostriedok na ceste k prijatiu tohto osobného rozhodnutia sa veľmi odporúča urobiť si Duchovné cvičenia.“¹⁴¹
166. „Dočasné záväzky trvajú až dovtedy, kým člen po starostlivom rozlišovaní nezloží trvalý záväzok, alebo pokým slobodne neodíde zo spoločenstva, alebo z neho nie je vylúčený. Medzi zložením dočasného a trvalého záväzku by nemalo byť viac než osem rokov a menej ako dva roky.“¹⁴²
167. „Prijatiu trvalého záväzku v Spoločenstve CVX musí predchádzať vykonanie celých Duchovných cvičení v niektorej z možných foriem (v každodennom živote, počas uzavretého mesiaca, cvičenia v rámci niekoľkých rokov).“¹⁴³

A. DÔVODY PRE ZLOŽENIE ZÁVÄZKU

Medzi dôvody, ktoré vedú k zloženiu záväzkov patria:

168. **1 – Základná trojičná teológia.** Záväzky v CVX majú svoj pôvod v Bohu. Podstata a základ nášho záväzku spočíva v tom, že Boh ustanovil neporušiteľnú zmluvu so svojím ľudom. Bol to Boh, ktorý sa ako prvý zaviazal večným a viditeľným spôsobom. Pán je stále verný svojej zmluve počas celej histórie spásy ako o tom svedčia Jeho spásenosné skutky. A práve vo Vtelení nám

¹⁴⁰ Všeobecné princípy 10.

¹⁴¹ Všeobecné pravidlá 2.

¹⁴² Všeobecné pravidlá 3.

¹⁴³ Všeobecné pravidlá 4.

ukázal, „bez najmenej známky pochybnosti“, najväčší a neodvolateľný znak tejto zmluvy.¹⁴⁴

169. **2 – Antropologický základ.** Človek nie je len čistý duch, ale cíti potrebu vyjadriť svoju najhlbšiu skúsenosť prostredníctvom zmyslov. Náš vzťah k tajomstvu Boha sa najlepšie vyjadruje vo viditeľných a sviatostných znakoch. Všetci sme súčasťou doby, v ktorej žijeme, a v nej prežívame aj svoju duchovnú a apoštolskú skúsenosť. Preto aj naše časné a trvalé záväzky v CVX vnímame zmyslami. Trvalý záväzok znamená, že v tomto čase napodobňujeme vzor vernej Božej lásky a plnosť Kristovho tajomstva, ktorý raz pritiahne všetko k sebe.¹⁴⁵
170. **3 – Pôvod komunity - Cirkev** Svoje povolanie a poslanie nežijeme ako izolovaní jednotlivci. Žijeme ich v spoločenstve a vyhlasujeme pred spoločenstvom priateľov a spoločníkov v Pánovi, že sme v Cirkvi a s ňou. Spoločenstvo má právo nato, aby videlo, počulo, cítilo a cenilo si náš záväzok. To nám pomôže harmonicky žiť ten spôsob života, ktorý sme si zvolili.¹⁴⁶
171. Náš záväzok je vyjadrením slobodného darovanie sa Pánovi a Jeho ľudu a zviditeľnenie znamenia, ktoré žijeme a pre ktoré sme sa rozhodli v našich srdciach. Je to gesto podobné manželskému záväzku. Prehlasujúc pred Bohom a našimi spoločníkmi, že sme sa rozhodli pre istú spiritualitu, spôsob života a poslanie, potvrdzujeme pred nimi našu voľbu a naše darovanie sa. Verejne prehlasujeme, že spoločenstvo kresťanského života CVX je organizmus, v ktorom žijeme charizmu, ktorú nám daroval Duch Svätý.

B. DOČASNÝ ZÁVÄZOK

1. *Proces, ktorý vedie k dočasnému záväzku*

172. Pri čítaní Všeobecných princípov a pravidiel je zrejmé, že život CVX má svoj pôvod v tom, že Pán každého osobitne povoláva a že toto povolanie je apoštolské a univerzálne a prežíva sa v Cirkvi a v rámci miestneho spoločenstva.
173. Dôraz na povolanie môže viac než čokoľvek iné inšpirovať prvé kroky v CVX. Novým členom musí spoločenstvo „pomôcť osvojiť

¹⁴⁴ 2 Kor 1, 19-20

¹⁴⁵ Lk 9, 62; Rim 12,1

¹⁴⁶ Mt 6, 14-16; 1 Sol 1,6-10; Hebr 10,23-25

*si spôsob života CVX, rozhodnúť, či majú povolanie, schopnosť a ochotu žiť podľa tohto spôsobu života“.*¹⁴⁷

174. Povolanie sa u kandidáta môže v začiatkoch javiť ako nejasná a nerozlíšená túžba, ale to stačí nato, aby sme ho povzbudzovali nadviazať kontakt s CVX. Keď je kandidát začlenený do spoločenstva, v rámci formáčného procesu sa postupne oboznamuje so spôsobom života a rastu v CVX.¹⁴⁸ Počas tejto formácie hrá dôležitú úlohu duchovné sprevádzanie.¹⁴⁹
175. Počas tohto obdobia formácie musí každý kandidát prijímať určité rozhodnutia: zúčastniť sa na duchovnej obnove, byť aktívny v miestnom spoločenstve, pravidelne pomáhať na stretnutiach skupiny, stretávať sa s duchovným sprievodcom, podieľať sa na apoštoláte spoločenstva, absolvovať Duchovné cvičenia alebo 4 – 8 dňovú duchovnú obnovu atď. Pri prijímaní takýchto rozhodnutí sa kandidáti aktívne začleňujú do života Spoločenstva CVX. Na svojej „cestě“ zakúsia rôzne pocity, ktoré im môžu pomôcť rozhodnúť sa, či toto je spôsob života, ktorým môžu obohatiť svoj vzťah k Bohu. Spoločenstvo kandidáta podporuje svojím rozlišovaním a povzbudzuje ho k ďalšiemu napredovaniu v osobnom raste a angažovaniu sa.¹⁵⁰
176. V príhodnom čase sa musí kandidát vložiť do modlitby, aby zistil, či „cesta“, ktorou bol vedený určitý čas (1 – 4 roky podľa Všeobecných pravidiel 2), je naozaj volaním a milosťou od Boha. Tento čas rozlišovania môže nastať celkom spontánne, alebo to môže byť odpoveď na nejakú zvláštnu udalosť v živote kandidáta.

2. Účel a význam dočasného záväzku

177. Dočasný záväzok je vyjadrením túžby žiť podľa spôsobu života CVX. Tento záväzok v sebe zahŕňa proces hľadania povolania, ku ktorému Pán každého osobitne povoláva a proces *rozlišovania nad týmto povolaním*.
178. Pre tých, ktorí sú k tomu disponovaní, prebieha rozlišovanie povolania na dvoch úrovniach:

¹⁴⁷ Všeobecné pravidlá 2.

¹⁴⁸ Všeobecné princípy 12.

¹⁴⁹ Všeobecné pravidlá 41b.

¹⁵⁰ Všeobecné pravidlá 39a.

- **Voľba životného stavu** pre tých, ktorí sa ešte nerozhodli (zasvätené osoby tvoria výnimku a nezaväzujú sa trvalým záväzkom v CVX);
 - **Zmena a reforma životného štýlu** pre tých, ktorí už urobili voľbu svojho životného stavu.¹⁵¹
179. Rozlišovanie povolania nemusí automaticky viesť k definitívnej voľbe povolania pre CVX, ale necháva otvorený priestor k akejkoľvek voľbe životného stavu, ku ktorej sa cítime byť volaní Bohom. V CVX je zaužívané, že osoba, ktorá zložila dočasný záväzok v spoločenstve, je do tohto spoločenstva začlenená, aj keď ešte nie je celkom vyjasnené jej osobné povolanie.
180. Dôležitý aspekt takéhoto rozlišovania je otázka „chcú a túžia“ hľadať a nachádzať Božiu vôľu vo svojom živote a nasledovať Jeho volanie? To predpokladá stále sa prehlbujúcu skúsenosť Boha, podporovanú Duchovnými cvičeniami Sv. Ignáca a povzbudenie spoločenstva pre väčšiu službu. Rozlišujú, či CVX je cesta, ku ktorej ich volá Pán a či sú „otvorení, slobodní, pripravení a vážne rozhodnutí“ vydať sa na cestu apoštolského života.¹⁵²
181. Hľadanie povolania je otvorené rôznym možnostiam. Napríklad, pre osobu v manželstve bude otázka znieť, či je povolaná žiť CVX spôsob života v manželstve. Mladí ľudia sa môžu pýtať, k akému spôsobu života sú povolaní (laický, zasvätený alebo kňazský). Značný počet ľudí bude cítiť povolanie žiť podľa spôsobu života CVX. Iní naopak zistia, že ich pohnútky začleniť sa do spoločenstva boli skôr túžbou niekam sa spoločensky zaradiť a citovo sa naplniť, pritom dôjdu k poznaniu, že už viac nemajú túžbu pokračovať ďalej a hľadajú iné cesty, ako slúžiť Cirkvi.
182. Pre tých, ktorí dôjdu k záveru, že CVX zodpovedá ich najhlbším túžbam, táto etapa prináša so sebou posilnenie ich rozhodnutia prijať spôsob života CVX.
183. Preto „dočasný záväzok“ zložený a prijatý v spoločenstve je jasným vyjadrením vôle jednotlivca hľadať Božiu vôľu pomocou ignaciánskej metódy a s využitím Ignaciánskej formácie, ktorú ponúka Spoločenstvo.

¹⁵¹ DC 189.

¹⁵² DC 97.

184. Je dôležité, aby sa „dočasný záväzok“ neredukoval len na súbor povinností, ale aby bol v *duchu Evanjelia a vnútorného zákona lásky*¹⁵³, našou láskyplnou odpoveďou Bohu, ktorý nás miloval ako prvý.
185. Duchovné cvičenia sv. Ignáca hrajú kľúčovú úlohu pri voľbe povolania. Na tomto stupni formácie dočasný záväzok spolu s vedomím povolania do apoštolskej služby, prispievajú k dobrému vykonaniu Duchovných cvičení.

3. **Príprava na dočasný záväzok**

186. Je dôležité, aby tí, ktorí skladajú dočasný záväzok, našli aj sviatostné vyjadrenie (symbol, ktorý naznačuje to, čo koná) svojej túžby hľadať a nachádzať Božiu vôľu prostredníctvom ignaciánskej metódy a spolu so spoločenstvom. Rovnako je potrebné, aby sa *miestne spoločenstvo* zaviazalo ich sprevádzať, povzbudzovať a ponúkať im ignaciánske metódy. Je dôležité, aby bolo v dočasnom záväzku vyjadrené aj angažovanie sa pre *Svetové spoločenstvo CVX*, apoštolský organizmus Cirkvi.
187. Skladanie dočasných záväzkov môže prebiehať rôznymi spôsobmi. Jeden zo spôsobov je zorganizovať ročné stretnutia pre tých, ktorí sa už niekoľko rokov aktívne podieľajú na živote CVX a pozvať ich k zamysleniu sa nad dôležitosťou dočasného záväzku. Po starostlivom rozlišovaní, tí, ktorí túžia zložiť dočasný záväzok, sa môžu dohodnúť na najlepšom možnom spôsobe jeho vyjadrenia (vhodná doba, forma). Iný spôsob by mohol byť mať každý rok tradíciu, formu a stanovený dátum (napr. Svetový Deň CVX, slávnosť Nepoškvrneného počatia, Zoslanie Ducha Svätého), kedy by tí, čo po tom túžia mohli skladať svoje dočasné záväzky.
188. V dobrej formácii v CVX prichádza v správnom čase nevyhnutne na rad aj rozlišovanie o dočasných záväzkoch. Ak sa tak nedeje, môže to byť z nasledujúcich dôvodov:
- proces sa niekde zastavil alebo sa opakuje;
 - nesprávne pochopenie záväzku, jeho zmyslu a významu
 - problémy môžu vzniknúť v súvislosti zo spôsobom, akým sa záväzok vyjadruje a slávi.

¹⁵³ Všeobecné princípy 2.

189. Výzvou dnešných dní je pre nás nájsť viditeľné ekleziálne znaky toho, čo sa snažíme žiť a čo veríme, že vyjadruje náš teologický a duchovný pohľad v súlade s našou formáciou.

C. TRVALÝ ZÁVÄZOK

190. Skladanie *trvalých záväzkov* zodpovedá v procese formácie člena CVX etape plného začlenenia sa do apoštolského života spoločenstva, keď sa osobné povolanie prežíva ako apoštolské poslanie. Je naším poslaním rozvíjať a udržiavať všetky povolania v CVX. Všetci, ktorí skladajú trvalé záväzky, vlastne zavŕšia proces rozlišovania povolania, aby sa zasvätili a prijali spôsob života CVX. Táto etapa sa nutne viaže s rozlišovaním v spoločenstve - neodmysliteľnou súčasťou pri rozhodovaní poslania spoločenstva CVX.
191. Dočasné záväzky sú spojené s formačným procesom a zodpovedajú volaniu „Večného Kráľa“. Trvalý záväzok je pokračovaním v spôsobe života spoločenstva a je v súlade s odovzdaním sa plným dôvery ako je to v Kontemplácii na dosiahnutie lásky v Duchovných cvičeniach Sv. Ignáca. Záväzok možno prirovnať k modlitbe „*Vezmi Pane a prijmi...*“ ako odpoveď na to, k čomu sa zaviazal Boh, ktorý *1) mi dal tak veľa, 2) prebýva vo mne, dáva mi bytie a zmysel života, 3) tvorí a obdarúva ma, 4) vidíac ako všetky dobré veci zostupujú na mňa ako slnečné lúče alebo ako kvapky zo svojho zdroja, tak dostávam od Boha silu, dobrotu, spravodlivosť, milosť a všetky potrebné milosti pre svoj záväzok.*¹⁵⁴
192. Trvalé záväzky sú vyvrcholením rozlišovania nášho povolania, ktorým vyjadrujeme túžbu objaviť Božiu vôľu a uskutočniť ju v našom apoštoláte ako odpoveď na naše povolanie a našu ochotu byť poslaný naplniť svoje poslanie.¹⁵⁵

1. Trvalý záväzok

193. Je dôležité si uvedomiť, že vnútorná sloboda je základom rozhodnutia pre trvalý záväzok a jedným z jeho ovocí, preto by sme v ňom nemali vidieť len riskantné rozhodnutie, ktoré obmedzuje našu slobodu. Skutočnú slobodu človek prežíva vtedy, ak dokáže žiť v súlade so svojimi najhlbšími túžbami.

¹⁵⁴ DC 235 – 237.

¹⁵⁵ Všeobecné princípy 8c.

Sme slobodní do takej miery, v akej vieme žiť v zhode s hlbokými túžbami, ktoré v nás vzbudzujú Duch Svätý.

194. Naše slobodné skutky nie sú iba prejavom sily našej vôle, ale sú prejavom viery a nádeje. Jedinečná kvalita nášho záväzku nespočíva natoľko v našich schopnostiach ako v slobode: „*Túto slobodu nám vydobyl Kristus, aby sme zostali slobodní.*“¹⁵⁶
195. Preto keď členovia CVX dospejú k záveru, že ohlasovanie Krista a Jeho Evanjelia svetu je to, čo „*chcem a po čom túžim a je to mojím uváženým rozhodnutím*“¹⁵⁷, vedia, že je to Pán, ktorý vedie ich kroky na tejto dlhej púti. Sloboda zaviazat sa neznamená len byť pripravený uskutočniť voľbu. V skutočnosti to znamená plné odovzdanie sa Bohu a úplná dôvera voči Nemu.
196. Dobre to vystihuje modlitba sv. Ignáca, keď sa modlí: „*Vezmi, Pane, a prijmi celú moju slobodu, moju pamäť, môj rozum a celú moju vôľu. Všetko, čo mám a čo vlastním. Ty si mi to dal. Tebe, Pane, to vraciam. Všetko je to tvoje, nakladaj s tým celkom podľa svojej vôle. Daj mi len svoju lásku a milosť, lebo tá mi stačí.*“¹⁵⁸ Naša sloboda pramení z Božej lásky a Jemu ju ponúkame. Boh nás miloval prvý a rovnako sa nám daroval ako prvý.

2. Závazky majú verejný charakter

197. Tí, ktorí skladajú záväzky, tým žiadajú Pána o milosť, aby veľkodušne odpovedali na Jeho vernosť. Keď tak robia pred celým spoločenstvom CVX, žiadajú spoločenstvo o pomoc, aby ich sprevádzalo na tejto púti. Vonkajšie vyjadrenie tejto vnútornej obety tomu dáva sviatosťný charakter.
198. Verejné skladanie záväzkov pred celým spoločenstvom dáva tejto slávnosti určitý sviatosťný rozmer. Je to viditeľný znak diela Ducha Svätého v každom členovi, ktorý ho vedie k ešte väčšej angažovanosti v svojom poslaní. Je tiež znakom, ktorý buduje a posilňuje spoločenstvo CVX v nasledovaní Ježiša Krista, poslaného Otcom. V duchu viery je verejný záväzok člena spoločenstva akoby pozvánkou „*zbaviť sa každej príťaž*“

¹⁵⁶ Gal 5,1

¹⁵⁷ DC 98.

¹⁵⁸ DC 234.

a hriechu“ v službe tomu, ktorý nás povolal do spoločenstva „s očami upretými na Ježiša, pôvodcu a zavŕšiteľa viery.“¹⁵⁹

199. Je to čas na potvrdenie životnej voľby a posilnenie nášho rozhodnutia pre poslanie a službu.¹⁶⁰ V tomto celoživotnom procese naplňania nášho poslania majú Duchovné cvičenia kľúčovú úlohu – pomáhajú nám dokonalejšie nasledovať chudobného a poníženého Krista.¹⁶¹
200. V tejto etape by sme mali považovať formáciu za „stále trvajúci proces“, ktorý nám pomáha k tomu, aby sme boli vždy v „dobrej apoštolskej forme“, a aby sme vždy mohli čo najlepšie odpovedať na otázku: *Čo môžem urobiť pre Krista?*

¹⁵⁹ Hebr 12,1-4

¹⁶⁰ Všeobecné princípy 11.

¹⁶¹ Všeobecné princípy 8d.